

„ЗАТВЕРДЖУЮ”

Голова правління
ПрАТ «СК «Київська Русь»

НАЦІОНАЛЬНА КОМПАНІЯ, ЩО ЗДІЮЄ
У СФЕРІ РИНКІВ ФІНАНСОВИХ
ЗРЕЕСТРОВАННО

Мер Комісії
На чолі, вільна посада

Підпис *О. С. Іванов*

Прізвище, ініціали п. *Іванов*

15.03.2018. 15180 2018 р.

Реєстраційний номер

Україна
СТРАХОВА КОМПАНІЯ
КИЇВСКА РУСЬ
ІНСТРУМЕНТ
ІДЕНТИФІКАЦІЙНИЙ
КОД 3171581
НАЦІОНАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

**П РА В И Л А
ДОБРОВОЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
ПЕРЕД ТРЕТІМИ ОСОБАМИ**

(іншої, ніж передбачена пунктами 12-14 статті 6 Закону України «Про страхування»)

НОВА РЕДАКЦІЯ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Правила добровільного страхування відповідальності перед третіми особами (іншої, ніж передбачена пунктами 12-14 статті 6 Закону України «Про страхування») надалі – Правила, розроблені відповідно до чинного законодавства України.

1.2. Приватне акціонерне товариство «Страхова компанія «Київська Русь» (надалі - Страховик) на підставі цих Правил укладає Договір добровільного страхування відповідальності перед третіми особами, надалі – Договір страхування, з дієздатними фізичними та юридичними особами (крім відповідальності власників наземного, повітряного, водного транспорту та відповідальності перевізника), як резидентами, так і нерезидентами України (надалі - Страхувальники), діяльність яких пов'язана з ризиком заподіяння шкоди життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб.

1.3. Відповідно до укладеного Договору страхування Страховик зобов'язується за обумовлений страховий внесок (платіж) при настанні перед баченого Договором страхового випадку сплатити страхове відшкодування особі, життю, здоров'ю та/або майну якої спричинена шкода в результаті діяльності Страхувальника, в межах обумовленої страхової суми.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

2.1. Предметом Договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані з відшкодуванням шкоди, заподіяної Страхувальником або іншою особою, цивільна відповідальність якої застрахована, життю, здоров'ю, працездатності, майну третіх осіб. †

2.2. На окремих умовах за цими Правилами може бути застрахована:

2.2.1. Відповідальність суб'єкта підприємницької діяльності (Особливі умови 1 цих Правил);

2.2.2. Відповідальність орендаря (Особливі умови 2 цих Правил);

2.2.3. Відповідальність роботодавця (Особливі умови 3 цих Правил);

2.2.4. Відповідальність товаровиробника (Особливі умови 4 цих Правил);

2.2.5. Відповідальність власника автостоянки/гаражу (Особливі умови 5 цих Правил);

2.2.6. Відповідальність організатора видовищних заходів (Особливі умови 6 цих Правил);

2.2.7. Відповідальність власника готельно-туристичного комплексу (Особливі умови 7 цих Правил);

2.2.8. Відповідальність мешканців житлових будинків (Особливі умови 8 цих Правил).

3. СТРАХОВИЙ РИЗИК. СТРАХОВИЙ ВИПАДОК

3.1. Страховим ризиком є певна подія, яка має ознаки ймовірності та випадковості настання, на випадок якої проводиться страхування майнових інтересів Страхувальника, пов'язаних з його обов'язком відшкодувати шкоду, заподіяну ним життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб у порядку, встановленому цими Правилами та законом.

3.2. Страхування поширюється на:

3.2.1. Відповідальність за збитки, завдані порушенням зобов'язань;

3.2.2. Відповідальність за заподіяння шкоди життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб.

3.3. Страховим випадком є передбачена Договором страхування подія, що сталася під час дії Договору страхування і з настанням якої виникає обов'язок Страхувальника відшкодувати завдану ним в результаті своєї діяльності шкоду життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб.

3.4. Страховий випадок є підставою для виплати Страховиком страхового

відшкодування особам, що зазнали шкоди (збитку) в результаті діяльності Страхувальника. Якщо шкоду (збитки) завдано неодноразово, але між ними існує причинний зв'язок, претензії по них розглядаються в рамках одного страхового випадку.

3.5. У випадку, коли Страховик і Страхувальник не можуть дійти до згоди у визначенні точної дати нанесення шкоди третій особі, то шкода вважається заподіяною:

3.5.1. Щодо тілесних ушкоджень - у момент, коли постраждалий вперше звернувся по медичну допомогу в зв'язку з таким ушкодженням;

3.5.2. Щодо пошкодження або знищення майна - у момент, коли вона стала або повинна була стати очевидною для потерпілого, навіть якщо причина його невідома.

Відповідно до цих Правил Страховик виплачує страхове відшкодування тільки у розмірі понесених третіми особами прямих збитків.

3.6. Страховий захист не поширюється на відповідальність Страхувальника за заподіяння шкоди життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб, якщо шкода сталася до дати початку дії Договору страхування, зазначеної в ньому, або після закінчення строку його дії.

4. ВИКЛЮЧЕННЯ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

4.1. Страхування не розповсюджується на:

4.1.1. Заподіяння шкоди життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб внаслідок навмисних дій або недбалості Страхувальника, потерпілої особи або їх персоналу, спрямованих на настання страхового випадку;

4.1.2. Заподіяння шкоди життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб поза місцем або періодом дії Договору страхування;

4.1.3. Заподіяння шкоди життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб, яке є наслідком обставин, про які Страхувальник або особи, яким така шкода була заподіяна, знали, але не доклали усіх можливих і необхідних зусиль для запобігання страхового випадку;

4.1.4. Шкоду, яку заподіяно особі, що перебуває у трудових відносинах або відносинах прямого підпорядкування із Страхувальником, крім випадку укладення Договору страхування за Особливими умовами з цих Правил;

4.1.5. Шкоду, яку заподіяно близьким родичам Страхувальника або іншим особам, які протягом більш ніж одного року проживають разом із Страхувальником і ведуть з ним спільне господарство;

До близьких родичів відносяться особи, визначені згідно закону.

4.1.6. Збитки, заподіяні особам, яким доручена ліквідація юридичної особи, від Страхувальника - юридичної особи, що ліквідується;

4.1.7. Шкода (збитки), що стали наслідком :

4.1.7.1. Дії радіації, радіоактивного зараження, ядерного вибуху;

4.1.7.2. Політичних актів, військових дій, розпоряджень органів влади, введення надзвичайного стану, громадянської війни, громадянських хвилювань або страйків, конфіскації, реквізиції, арешту майна, неустойки (штрафів, пені).

4.1.8. Заподіяння шкоди життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб, що сталось внаслідок порушення свідомості або погіршення психічного стану Страхувальника у зв'язку з вживанням ним алкоголю, наркотичних, токсичних або лікарських препаратів.

4.2. Особливі виключення.

Дія страхування за цими Правилами, не поширюється на претензії щодо відшкодування шкоди, пов'язаної з:

4.2.1. Експлуатацією або використанням /навантаженням і розвантаженням/ об'єктів підвищеної небезпеки в тому числі:

4.2.1.1. Пілотованих і непілотованих літаючих об'єктів, морських або річкових суден та інших плавучих об'єктів;

4.2.1.2. Транспортних засобів (включаючи механічні та причепа), що допускаються до руху дорогами загального користування після їхньої офіційної реєстрації і які мають номерні

знаки відповідного зразка;

- 4.2.1.3. Промислових та гідротехнічних об'єктів;
 - 4.2.1.4. Будівельної та сільськогосподарської техніки;
 - 4.2.1.5. Паливосховищ, паливопроводів, їх обладнання та устаткування.
 - 4.2.2. Законними діями державних та громадських організацій.
 - 4.2.3. Шкоду, завдану під час спортивних змагань, тренувань, підготовкою до них;
 - 4.2.4. Шкоду, завдану життю, здоров'ю особи, внаслідок передачі Страхувальником або тваринами, які належать Страхувальнику, будь-якого захворювання;
 - 4.2.5. Затримкою виконання зобов'язань за контрактом і виплати компенсацій у цьому зв'язку, якщо інше не передбачене Договором страхування;
 - 4.2.6. Порухенням авторських прав на винаходи і корисні моделі, на знаки для товарів, послуг і т. ін;
 - 4.2.7. Відшкодування моральної (немайнової) шкоди;
 - 4.2.8. Наданням будь-якої послуги професійного характеру, якщо інше не передбачене Договором страхування;
 - 4.2.9. Зливом, розливом, викидом, розсіюванням, поширенням, витоком або скиданням забруднюючих речовин; оцінкою, перевіркою, контролем, очищенням, обробкою, дезактивацією або нейтралізацією забруднюючих речовин або здійсненням управління цими процесами;
 - 4.2.10. Збитком, завданним майну (окремій його частині), що повинно бути відновлено, відремонтовано або замінено з тієї причини, що послуги Страхувальника здійснено з порушенням відповідних правил, інструкцій і т.ін;
 - 4.2.11. Майновим збитком у відношенні землі, будинків або інших споруд, заподіяного вібрацією, осіданням або зсувом ґрунту, вибухом, усуненням або ослабленням опори, а також будь-якою шкодою, що виникає у зв'язку з таким майновим збитком, якщо інше не передбачене Договором страхування;
 - 4.2.12. Здійсненням Страхувальником будівельно-монтажних, пусконаладжувальних робіт і післяпускових гарантійних зобов'язань, крім тих, де Страхувальник виступає як роботодавець, якщо інше не передбачене Договором страхування;
 - 4.2.13. Збитком, спричиненим безпосередньо:
 - 4.2.13.1. Товарам (продукції) або їх комплектуючим і складовим частинам, що виготовляються, обробляються, переробляються, поставляються або іншим чином піддаються впливу з боку Страхувальника, його працівниками, за його дорученням або за його рахунок, якщо інше не передбачене Договором страхування;
 - 4.2.13.2. Роботам (послугам), що виконуються Страхувальником, його працівниками, за його дорученням або за його рахунок, якщо причинами збитку стали події, що мали місце в процесі виробничої або професійної діяльності Страхувальника (виробництво продукції, ремонт, перевезення, надання послуг і т.ін.), якщо інше не передбачене Договором страхування;
 - 4.2.14. Поведінкою свійських або диких тварин, що належать Страхувальнику.
- 4.3. Якщо Договором страхування не передбачено інше, то за цими Правилами його дія не поширюється на:
- 4.3.1. Вимоги третіх осіб щодо відшкодування збитку за тілесні ушкодження та/або майновий збиток, заподіяні їм у процесі здійснення суб'єктом господарської діяльності своєї діяльності;
 - 4.3.2. Вимоги осіб, що працюють у Страхувальника (роботодавця) про відшкодування шкоди, заподіяної їм при виконанні ними обов'язків, передбачених трудовими договорами (контрактами);
 - 4.3.3. Вимоги орендодавця щодо відшкодування майнового збитку, заподіяного об'єкту оренди пожежею, вибухом та іншими небезпеками;
 - 4.3.4. Вимоги третіх осіб (Споживачів) про відшкодування заподіяного їм як майнового збитку, так і шкоди життю і здоров'ю внаслідок використання ними товарів (продукції),

виготовлених або реалізованих Страхувальником;

4.3.5. Вимоги третіх осіб щодо відшкодування збитку за пошкодження або знищення їхнього автотранспорту на території автостоянки/гаражу;

4.3.6. Вимоги третіх осіб щодо відшкодування шкоди, заподіяної їх здоров'ю та/або майну, що мала місце на території готельно-туристичного комплексу;

4.3.7. Вимоги третіх осіб щодо відшкодування шкоди, заподіяної їх здоров'ю та/або майну, що мала місце під час проведення видовищного заходу;

4.3.8. Вимоги третіх осіб щодо відшкодування збитку за тілесне ушкодження та/або майновий збиток, пред'явлені мешканцю житлового будинку, який своїми діями або бездіяльністю завдав їм шкоду;

4.4. Договором страхування можуть бути передбачені інші виключення із страхових випадків та обмеження страхування.

5. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ СТРАХОВИХ СУМ. ЛІМІТИ СТРАХУВАННЯ

5.1. Страхова сума - це грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

5.2. Страхова сума є межею або лімітом відповідальності (лімітом страхування), по якій Страховик несе зобов'язання перед Страхувальником при відшкодуванні шкоди (збитку).

5.3. Розмір ліміту відповідальності погоджується між Страховиком і Страхувальником при укладанні Договору страхування, заявляється Страхувальником у заяві на страхування і зазначається у Договорі страхування.

5.4. За згодою Сторін у Договорі страхування можуть бути встановлені максимальні суми виплат (ліміти відповідальності) по кожному страховому випадку і по Договору страхування в цілому - агрегатний ліміт.

5.5. За згодою Сторін у Договорі страхування по кожному страховому випадку можуть бути встановлені:

5.5.1. Комбінований ліміт відповідальності за шкоду, завдану Страхувальником третім особам (тілесне ушкодження і майновий збиток).

5.5.2. Окремі субліміти відповідальності. Субліміт - страхова сума, в межах якої Страховик несе відповідальність по відшкодуванню збитків перед кожною третьою особою, та в межах якої здійснюється страхове відшкодування при настанні окремого (одного) страхового випадку, стосовно якого діє страховий захист.

5.5.3. Ліміт відповідальності по відшкодуванню претензійних витрат, понесених Страхувальником у відношенні заявлених претензій.

5.5.4. Ліміт відповідальності по відшкодуванню інших видів шкоди (у тому числі, непрямі збитки, пов'язані з настанням страхового випадку).

5.6. Ліміти відповідальності, зазначені в Договорі страхування визначають максимальні суми, які Страховик виплатить поза залежністю від кількості осіб, яким було заподіяно майновий збиток та/або тілесні ушкодження, кількості заявлених претензій або пред'явлених позовів у зв'язку із заподіянням шкоди.

5.7. Ліміт відповідальності по кожному страховому випадку згідно з п.5.5. цих Правил є максимальною сумою, яку Страховик виплатить у цілому за всі збитки, що відносяться до названого ліміту відповідальності, якщо усі вони виникли внаслідок одного страхового випадку.

5.8. Агрегатний (сумарний) ліміт відповідальності - сукупність лімітів відповідальності Страховика, визначених в Договорі страхування. Агрегатний ліміт є максимальною сумою, яку Страховик виплатить у цілому по Договору страхування в якості відшкодування за:

5.8.1. Тілесні ушкодження і майнові збитки третім особам;

5.8.2. Витрати від інших видів збитків, згідно п.5.5. цих Правил;

5.8.3. Претензійні витрати, понесені Страхувальником відносно заявлених претензій, що виникли внаслідок усіх страхових випадків протягом строку дії Договору страхування.

6. ФРАНШИЗА

6.1. Договором страхування може бути передбачена франшиза, тобто частина збитків, заподіяних Страхувальнику, що не відшкодовується Страховиком, вид і розмір якої визначається в Договорі страхування за згодою сторін.

6.2. Франшиза може встановлюватися:

6.2.1. По кожному страховому випадку в цілому незалежно від кількості претензій, заявлених по одному страховому випадку.

6.2.2. По кожній будь-якій претензії щодо кожного і будь-якого страхового випадку, передбаченого Договором страхування.

7. СТРАХОВА ПРЕМІЯ

7.1. Страхова премія (страховий платіж, страховий внесок) - це плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести Страховику згідно з Договором страхування. Розмір страхової премії розраховується Страховиком і залежить від виду відповідальності, що страхується, оцінки конкретного ризику, строку страхування і тарифних ставок. Форма оплати страхової премії (готівкова, безготівкова) і порядок оплати (одноразово або за декілька разів) узгоджується Сторонами.

7.2. Якщо інше не встановлено Договором страхування, страхова премія або перший страховий внесок сплачується Страхувальником у терміни:

а) готівкою - у момент підписання Договору страхування;

б) безготівково - шляхом перерахування на поточний рахунок Страховика - протягом п'яти банківських днів від дати підписання Договору страхування.

7.3. Страхова премія за неповний місяць дії Договору страхування сплачується як за повний.

7.4. Якщо страхова премія сплачується частинами, то Страховик при виплаті страхового відшкодування має право утримати зі Страхувальника неоплачену частину страхової премії.

7.5. При страхуванні на строк менше одного року (короткострокове страхування) застосовується таблиця короткостроковості, зазначена в Додатку до цих Правил.

7.6. Страхувальник - резидент має право вносити страхову премію лише в грошовій одиниці України, а Страхувальник-нерезидент - іноземною вільно конвертованою валютою або грошовою одиницею України у випадках, передбачених законом.

7.7. При укладанні Договору страхування на новий строк і відсутності виплат страхового відшкодування за минулий період, Страховик може надати Страхувальнику щорічну знижку в розмірі 5%.

Загальна знижка за весь період страхування не може перевищувати 50% від визначеної страхової премії на перший рік страхування.

8. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ. **УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ**

8.1. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу на поточний рахунок Страховика, якщо інше не передбачено Договором страхування. Як правило, Договір страхування укладається на один рік.

8.2. Дія Договору страхування закінчується о 24-00 годині дати, визначеної як дата закінчення дії Договору страхування, якщо інше не передбачено Договором страхування.

8.3. Дія Договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

8.3.1. Закінчення строку його дії.

8.3.2. Виконання Страховиком своїх зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі з моменту остаточної виплати страхового відшкодування. В цьому випадку повернення страхової премії по Договору страхування, дія якого припиняється достроково, не проводиться.

8.3.3. Несплати Страхувальником страхової премії у встановлені Договором страхування терміни. При цьому дія Договору страхування вважається достроково припиненою у випадку, якщо черговий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

8.3.4. Ліквідації (реорганізації) Страхувальника - юридичної особи або смерті Страхувальника-фізичної особи або втрати ним дієздатності, крім випадків, передбачених законом, та/або відмови третьої особи (спадкоємця, правонаступника) прийняти на себе у порядку правонаступництва права і обов'язки Страхувальника.

8.3.5. Ліквідації Страховика у порядку, встановленому законом - з моменту його ліквідації.

8.3.6. Прийняття судом рішення про визнання Договору страхування недійсним - з моменту, визначеному в рішенні суду, що набуло законної сили.

8.3.7. Якщо настання страхового випадку стало неможливим і існування страхового ризику припинилося. У такому разі Страховик має право на частину страхової премії, пропорційно часу, протягом якого діяв Договір страхування.

8.3.8. У інших випадках, передбачених законом.

8.4. Дію Договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика.

8.4.1. Про намір достроково припинити дію Договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 днів до дати припинення дії Договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

8.4.2. У разі дострокового припинення дії Договору страхування за вимогою Страхувальника Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору страхування, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором страхування.

Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов Договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

8.4.3. При достроковому припиненні дії Договору страхування за вимогою Страховика, Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі.

Якщо вимога Страховика зумовлена невиконанням Страхувальником умов Договору страхування, то Страховик повертає Страхувальнику страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору страхування, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором страхування.

У разі дострокового припинення дії Договору страхування за вимогою Страхувальника, що обумовлено порушенням Страховиком умов Договору страхування, останній повертає Страхувальнику сплачену ним страхову премію повністю.

8.5. Якщо це передбачено в Договорі страхування, Страховик може надати Страхувальнику *розширений період для повідомлення про заявлену претензію*.

8.5.1. *Розширений період для повідомлення про заявлену претензію* надається без нарахування додаткової премії. Цей період триває один рік від дати закінчення дії Договору страхування і застосовується тільки відносно заявлених претензій, що виникають із факту заподіяння шкоди, який мав місце протягом строку дії Договору страхування, про що Страхувальник повідомив Страховика вчасно.

8.5.2. Розширений період для повідомлення про заявлену претензію застосовується, якщо:

8.5.2.1. Страховик за своєї ініціативи припиняє дію Договору страхування з інших причин, ніж несплата Страхувальником страхового платежу;

8.5.2.2. Страховик відмовляється продовжити дію цього Договору страхування;

8.5.2.3. Відшкодування відповідно до заявленої претензії по цьому Договору страхування не передбачаються будь-яким іншим подальшим Договором страхування, укладеним Страхувальником.

8.5.3. Розширений період для повідомлення про заявлену претензію не є подовженням строку дії Договору страхування, не змінює обсягу відповідальності Страховика і не забезпечує додаткових лімітів страхування по даному Договору страхування.

8.6. Договір страхування діє на території України, якщо інше не передбачене Договором страхування.

9. ЗМІНА СТУПЕНЮ РИЗИКУ

9.1. Страхувальник не має права розпочинати або припускатись будь-яких дій, що підвищують ступінь страхового ризику. Якщо Страхувальнику стане відомо про будь-які обставини, що можуть привести до підвищення ступеня ризику, він зобов'язаний негайно, але не пізніше ніж протягом 24 годин, сповістити про це Страховика.

9.2. У випадку підвищення ступеня ризику Страховик має право вимоги зміни умов Договору страхування та/або сплати додаткової страхової премії відповідно до збільшення ризику. Якщо підвищення ступеня ризику вимагає підвищення розміру страхової премії, то сторони підписують відповідну додаткову угоду до Договору страхування, де зазначається розмір додаткової страхової премії та строки її сплати.

9.3. Якщо Страхувальник оплачує додаткову страхову премію і підписує додаткову угоду до Договору страхування, то додаткова відповідальність Страховика починається з моменту сплати додаткової премії, якщо інше не передбачене цією додатковою угодою.

9.4. Якщо ступінь ризику підвищується мимо волі і не в зв'язку з діями Страхувальника, дію Договору страхування може бути припинено протягом місяця з того дня, коли останньому стане відомо про це, за умови, що він сповістить про це Страхувальника згідно з пп. 13.4.3. цих Правил.

9.5. Якщо Страхувальник порушить свої зобов'язання згідно з пп. 9.1. і 9.2. цих Правил, Страховик має право призупинити дію Договору страхування і діяти відповідно до п. 8.4. цих Правил. Якщо ступінь ризику підвищиться і Страхувальник не сповістить про це Страховика, то при настанні страхового випадку Страховик має право відмовити у виплаті відшкодування, якщо це передбачено умовами Договору страхування.

10. ПОДВІЙНЕ СТРАХУВАННЯ

10.1. Страхувальник зобов'язаний інформувати Страховика про всі Договори страхування відповідальності перед третіми особами, що укладені з іншими страховими компаніями.

11. ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

11.1. Для укладання Договору страхування Страхувальник подає Страховику письмову заяву за формою, встановленою Страховиком, або іншим чином заявляє про свій намір укласти Договір страхування.

11.2. При укладанні Договору страхування Страхувальник зобов'язаний повідомити Страховика про усі відомі йому обставини, що мають суттєве значення для визначення ступеня страхового ризику відносно предмета Договору страхування. Страхувальник зобов'язаний також дати письмові відповіді на всі поставлені йому питання з метою визначення ступеня ризику відносно предмета Договору страхування. Якщо після укладання

Договору страхування буде встановлено, що Страхувальник повідомив свідомо невірні відомості про предмет Договору страхування, Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування.

11.3. Договір страхування може бути оформлений у вигляді Страхового полісу, в якому вказуються усі суттєві умови страхування. Страховий поліс підписується Страхувальником і Страховиком і є формою Договору страхування.

11.4. При зміні статусу Сторін або ліквідації однієї з них усі права й обов'язки по цьому Договору страхування переходять до правонаступників.

11.5. У випадку змін закону, що регулює правовідносини за Договором страхування, останній підлягає приведенню його у відповідність із цими змінами з моменту набрання ними чинності.

12. ЗМІНА УМОВ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

12.1. Зміна умов Договору страхування проводиться за взаємною згодою Сторін і оформлюється у вигляді додаткових угод, узгоджених та підписаних Страховиком та Страхувальником, і які є невід'ємною частиною Договору страхування.

12.2. Всі зміни та доповнення до Договору страхування набирають чинності з дати їх підписання Сторонами, якщо інше не передбачено Договором страхування.

13. ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

13.1. Права і обов'язки Страхувальника по Договору страхування не можуть бути передані будь-кому без письмової на те згоди Страховика.

13.2. Страхувальник має право:

13.2.1. До настання страхових випадків і по узгодженню із Страховиком переукласти Договір страхування;

13.2.2. При втраті прав юридичної особи, внаслідок реорганізації (якщо Страхувальник – юридична особа), за згодою Страховика передати права та обов'язки, що випливають з Договору страхування, своєму правонаступнику;

13.2.3. У випадку втрати Договору страхування, у період його дії, звернутися до Страховика з письмовою заявою на видачу дубліката.

13.2.4. Оскаржити відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування, згідно закону.

13.3. Страхувальник зобов'язаний:

13.3.1. Своєчасно вносити страхові платежі.

13.3.2. При укладанні Договору страхування надати інформацію Страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі у триденний термін у письмовому вигляді інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику.

13.3.3. Повідомити Страховика про інші чинні договори страхування щодо цього предмета Договору страхування.

13.3.4. Вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку.

13.3.5. Не пізніше 48 годин в письмовій формі повідомити Страховика про настання страхового випадку або події, що може стати підставою для пред'явлення претензії, і діяти відповідно до розділу 14 цих Правил, якщо це передбачено Договором страхування.

13.3.6. Не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків встановлених законом.

13.3.7. Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страхувальника.

13.4. Страховик має право:

13.4.1. Перевіряти достовірність наданих йому Страхувальником відомостей, вимагати додаткові документи, що мають значення для визначення ступеня ризику, а також стан бухгалтерської документації Страхувальника в частині, що стосується цього Договору страхування у будь-який момент строку його дії, а при наявності надання Страхувальнику розширеного періоду для повідомлення про заявлену претензію - протягом цього періоду.

13.4.2. Здійснювати огляди підприємства Страхувальника в будь-який час, звітувати Страхувальнику про виявлені обставини і давати рекомендації щодо внесення змін з метою запобігання страхових випадків.

13.4.3. У випадку підвищення ступеня застрахованого ризику запропонувати Страхувальнику внести зміни в Договір страхування, включаючи сплату додаткової страхової премії або достроково припинити дію Договору страхування після відмови Страхувальника.

13.4.4. Вимагати від Страхувальника інформацію, включаючи відомості, що складають його комерційну таємницю, необхідну для встановлення факту страхового випадку або розміру страхового відшкодування.

13.4.5. Надсилати запити у компетентні органи для надання ними відповідних документів та інформації, що підтверджують факт і причину настання страхового випадку.

13.4.6. Якщо такі підстави передбачені Договором страхування, повністю або частково відмовити у виплаті страхового відшкодування або достроково припинити дію Договору страхування, якщо Страхувальник не виконав свої обов'язки за Договором страхування, відмовився сплатити додаткову страхову премію у зв'язку з підвищенням ступеню ризику, надав фальсифіковані документи або заподіяв навмисні дії з метою збільшення збитку або необгрунтованого збільшення розміру страхового відшкодування.

13.4.7. Вимагати повернення страхового відшкодування, у випадку, якщо:

13.4.7.1. Встановлені незаконні, навмисні, халатні дії Страхувальника, що призвели до страхового випадку;

13.4.7.2. Це передбачено законом або умовами цих Правил.

13.5. Страховик зобов'язаний:

13.5.1. Ознайомити Страхувальника з умовами та Правилами страхування.

13.5.2. Протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку (в міру надходження претензій від третіх осіб у зв'язку з установленим страховим випадком), вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування.

13.5.3. Після одержання від Страхувальника інформації про настання страхового випадку і отримання усіх документів визначених Договором страхування, необхідних для встановлення обставин страхового випадку і розміру збитку, протягом 15 робочих днів скласти страховий акт та прийняти рішення про виплату або відмову у страховій виплаті.

У разі прийняття рішення про відмову у страховій виплаті, повідомити Страхувальника про прийняте рішення з обґрунтуванням причин відмови протягом 15 робочих днів з дня прийняття такого рішення. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування Страховик приймає протягом 15 робочих днів з дня отримання заяви Страхувальника та всіх необхідних документів, що підтверджують факт настання страхового випадку

13.5.4. Виплатити страхове відшкодування протягом 15 робочих днів після підписання страхового акту та одержання всіх необхідних і належним чином оформлених документів, що підтверджують факт настання страхового випадку.

13.5.5. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасну виплату страхового відшкодування шляхом сплати Страхувальнику неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами Договору страхування або законом.

13.5.6. Відшкодувати витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено Договором страхування.

13.5.7. Не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків, встановлених законом.

13.5.8. При одержанні повідомлення від Страхувальника про зміну ступеня ризику або інших суттєвих обставин внести зміни в Договір страхування або припинити його дію, письмово сповістивши про це Страхувальника.

14. ДІї СТРАХУВАЛЬНИКА ПРИ НАСТАННІ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

14.1. При настанні страхового випадку, у зв'язку з чим Страхувальник звертається до Страховика з заявою про виплату страхового відшкодування, Страхувальник повинен:

14.1.1. Не пізніше 48 годин, письмово повідомити Страховика або його представника про подію, що має ознаки страхового випадку. Це повідомлення повинно містити таку інформацію: яка подія, коли, де і яким чином відбулася, характер ушкоджень, можливий збиток, прізвища і адреси постраждалих осіб і свідків.

14.1.2. Вживати усіх можливих заходів щодо запобігання та зменшення збитків. Якщо можливо, запросити у Страховика інструкції щодо своїх дій в цій ситуації.

14.1.3. Надати Страховику або його представникам можливість проводити розслідування причин страхової події і встановлення розміру збитку, брати участь у заходах щодо зменшення збитку, якщо це передбачено Договором страхування.

14.1.4. За вимогою Страховика повідомити йому письмово всю інформацію, необхідну для оцінки причин, характеру тілесних ушкоджень і розміру майнового збитку, нанесеного третім особам при настанні страхової події.

14.1.5. Протягом погоджених зі Страховиком термінів, зберігати незмінними всі записи і документи, а також майно, нерухомість, устаткування та інше, що будь-яким чином пов'язано зі страховою подією, якщо це передбачено Договором страхування.

Страхувальник має право змінювати обстановку щодо розташування майна після страхової події, виходячи із міркувань безпеки і зменшення розмірів збитків, за згодою Страховика, або після двох тижнів з дня повідомлення Страховика про страхову подію.

14.1.6. Повідомити у відповідні компетентні органи (міліцію, пожежну охорону, аварійні служби, медичні установи і т.ін.) про настання страхової події, якщо цього потребують обставини і наслідки події. В іншому разі, Страховик звільняється від обов'язку виплати відшкодування по всіх наступних можливих заявлених претензіях по цій страховій події, якщо це передбачено умовами Договору страхування.

14.1.7. Повідомити Страховика про будь-яке майбутнє судове розслідування, подання позову, дізнання і розслідування випадків із смертельним результатом або розгляд цивільної справи, якщо це передбачено Договором страхування.

14.2. Повідомлення про страхову подію не є повідомленням про заявлену претензію. Претензія, що виникає у зв'язку зі страховою подією, про який було повідомлено Страховика, вважається заявленою претензією відповідно до Договору страхування тільки тоді, коли така претензія заявлена протягом строку дії Договору страхування або протягом розширеного періоду для повідомлення про заявлену претензію, якщо такий надається Страхувальнику Страховиком відповідно до п.8.5. цих Правил або у відповідних додаткових умовах до кожного виду відповідальності, що страхується.

14.3. При одержанні претензії по страховій події, про який було повідомлено Страховика, Страхувальник повинен, якщо це передбачено Договором страхування:

14.3.1. Зареєструвати її і не пізніше 48 годин після її одержання, повідомити Страховика про деталі такої претензії, включаючи дату її одержання.

14.3.2. Протягом 24 годин відправити на адресу Страховика копії претензії, листів, розпорядження суду, позовної вимоги, сповіщення господарського суду, виклику в суд, повідомлень, судових повісток або будь-яких інших юридичних документів, отриманих у зв'язку з претензією.

14.3.3. За вимогою Страховика надати йому права на одержання записів, документації

та іншої інформації, пов'язаної з претензією і страховим випадком, по якому настає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування згідно з цим Договором страхування.

14.3.4. Співробітничати зі Страховиком у розслідуванні, врегулюванні претензії і допомагати в захисті по будь-якій претензії за власний рахунок.

14.4. Страховик або його представники мають право брати участь у заходах щодо зменшення збитків, але ці дії Страховика або його представників не можуть розглядатися як визнання його обов'язку виплачувати страхове відшкодування.

14.5. Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страхувальника при настанні страхового випадку.

15. ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

15.1. Підставою для відмови Страховика у виплаті страхового відшкодування є:

1) навмисні дії Страхувальника, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника або третьої особи встановлюється відповідно до закону;

2) вчинення Страхувальником-фізичною особою умисного злочину, що призвів до страхового випадку;

3) подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про предмет Договору страхування або про факт настання страхового випадку;

4) несвоєчасне повідомлення Страхувальником про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;

5) інші випадки, передбачені законом.

15.2. Договором страхування може бути передбачено, що Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування, якщо:

15.2.1. Страхувальник навмисно або через необережність вчинить або припустить дії, що призведуть до настання страхового випадку, або навмисно введе в оману Страховика при визначенні причин або розміру збитку;

15.2.2. Страхувальник не виконає певні зобов'язання, передбачені Договором страхування;

15.2.3. Страхувальник або особи, за вчинки яких він несе відповідальність, не вжили всіх можливих заходів щодо зменшення збитку, а також перешкоджають виконанню таких дій.

16. ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ ЗБИТКУ І ВИПЛАТА СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

16.1. Страхувальник не має права визнавати свою відповідальність щодо здійснення виплат по будь-якій претензії без письмової згоди Страховика, за винятком випадків, визначених законом.

16.2. Захист і врегулювання претензій:

16.2.1. Страховик не має права врегулювати будь-яку претензію без згоди Страхувальника.

16.2.2. Страховик має право брати участь у розгляді претензій, які надійшли на адресу Страхувальника, давати рекомендації щодо врегулювання таких претензій, брати участь в судових засіданнях.

16.2.3. Незалежно від того чи взяв Страховик на себе захист по якійсь претензії, він має право рекомендувати Страхувальнику врегулювати таку претензію в обсязі, у якому

претензія може бути урегульована на думку Страховика.

16.2.4. Якщо Страхувальник не погоджується з рекомендованим врегулюванням питання або починає судову справу, то Страховик має право відмовитися від справи і його відповідальність не буде перевищувати суму, що відповідає розміру збитків (що підтверджується відповідним документом компетентних органів), у межах якої ця претензія могла б бути урегульована.

16.2.5. Страхувальник не має права вимагати участі Страховика у судовому процесі, а також іншим способом втягувати його в судовий розгляд з питань відшкодування збитків Страхувальником.

16.3. Розмір збитку від страхового випадку визначається:

16.3.1. При добровільному задоволенні претензії - виходячи із суми, на задоволення якої дав згоду Страховик.

16.3.2. Рішенням суду, що володіє компетенцією на території дії Договору страхування - виходячи із суми, стягненої згідно з цим рішенням зі Страхувальника, крім судових витрат.

16.4. Виплата страхового відшкодування проводиться Страховиком згідно з Договором страхування на підставі заяви Страхувальника (його правонаступника) або постраждалого і страхового акта, який складається Страховиком, з поданням Договору страхування і документів, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків, таких як:

16.4.1. Офіційні акти (довідки, протоколи) компетентних органів (міліції, пожежної охорони, органів влади, аварійних служб, медичних установ і т.ін.) щодо завданої третім особам шкоди із зазначенням причин страхового випадку;

16.4.2. Претензія щодо відшкодування збитків;

16.4.3. Копії документів, що надійшли від заявника претензії;

16.4.4. Документи, що підтверджують здійсненні витрати щодо зменшення розміру збитків та/або самостійне задоволення вимог третіх осіб.

Інші документи чи відомості, що доповнюють інформацію про обставини страхового випадку за вимогою Страховика.

16.5. Розмір страхового відшкодування визначається в межах встановленої Договором страхування страхової суми - ліміту відповідальності Страховика.

Страховик виплачує Страхувальнику або потерпілим відшкодування у розмірі прямого збитку, заподіяного третім особам у міру надходження кожної заявленої Страхувальнику претензії, що покривається даним Договором страхування і при наявності причинного зв'язку між дією (бездіяльністю) Страхувальника і заподіяним ним збитком.

16.6. При визначенні розміру страхового відшкодування враховується франшиза, що зазначена в Договорі страхування.

16.7. При необхідності Страховик має право провести експертизу (розслідування) з метою встановлення причин і розміру втрат. У цьому випадку страховий акт підписується Страховиком впродовж трьох днів після завершення розслідування, але не пізніше, ніж через шість місяців з дати звернення Страхувальника із заявою про виплату страхового відшкодування.

16.8. До суми збитку, що відшкодовується, можуть бути також включені витрати доцільно зроблені для запобігання або зменшення збитку під час страхового випадку, але загальна сума виплат не може перевищувати ліміту відповідальності по Договору страхування.

16.9. Усі відшкодування по Договору страхування здійснюються Страховиком у міру надходження претензій.

16.10. Якщо Страхувальник одержав відшкодування за збиток від винних у настанні страхового випадку осіб, Страховик оплачує лише різницю між сумою, що підлягає оплаті за умовами страхування, і сумою, отриманою від цих осіб. Страхувальник зобов'язаний протягом 24 годин сповістити Страховика про одержання таких сум.

16.11. Страхувальник повинен повернути Страховику отримане страхове відшкодування (або його відповідну частину), якщо протягом передбачених законом строків

позовної давності виявиться така обставина, що за законом або за цими Правилами повністю або частково позбавляє Страхувальника права на страхове відшкодування.

16.12. Вирішення спорів за Договором страхування проводиться відповідно до закону впродовж встановлених ним строків позовної давності.

17. ОСОБЛИВІ УМОВИ

17.1. Ці Правила страхування вважаються чинними з дня їх реєстрації у Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

17.2. Договором страхування можуть бути передбачені інші особливі умови страхування, що не суперечать чинному законодавству України, а також не порушують, не обмежують права Страхувальника

17.3. Права та обов'язки Страховика та (або) Страхувальника, підстави для відмови у виплаті страхового відшкодування, зазначені у цих Правилах, але які не передбачені Законом України «Про страхування», повинні бути передбачені Договором страхування.

18. ВИЗНАЧЕННЯ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ В ДАНИХ ПРАВИЛАХ

Агрегатний ліміт відповідальності - встановлена Договором страхування гранична (максимальна) грошова сума виплат по всіх страхових випадках за період дії Договору страхування.

Гарантійний строк - встановлений виробником строк для виявлення прихованих недоліків товару, протягом якого споживач вправі висунути вимоги щодо якості товару (продукції), передбачені законом. При відсутності встановленого виробником гарантійного строку застосовуються строки, встановлені законом. Гарантійний строк встановлюється з дня продажу товару (продукції) споживачу, а якщо цю дату неможливо встановити - з дня виготовлення товару.

Група товарів - це група однорідних товарів з однаковими властивостями, характеристиками, з однаковим кінцевим призначенням і які мають єдину кодировку.

Забруднюючі речовини - будь-які тверді, рідкі, газоподібні або термічні дратівні або забруднюючі речовини, включаючи дим, випари, кіптяву, водяні пари, кислоти, луги, хімікалії й відходи, що, однак, не є вичерпним переліком. Термін «відходи» у тому змісті, у якому він використовується в цих Правилах визначає матеріали, що підлягають або піддаються використанню, рециркулюванню, відновленню чи регенерації.

Індивідуальні товари (продукція) - це індивідуально класифікований щодо типу або категорії товар у заяві Страхувальника.

Ліміт відповідальності - встановлена Договором страхування гранична (максимальна) грошова сума виплат по кожному страховому випадку або серії випадків внаслідок однієї причини.

Майновий збиток - знищення або пошкодження майна, що трапилось в період строку дії Договору страхування внаслідок настання страхового випадку.

Обов'язкова сертифікація - підтвердження уповноваженим на те органом про відповідність продукції (товару) обов'язковим вимогам стандарту.

Позов - засіб судового захисту цивільного права.

Претензія - попереднє звернення (у письмовій формі) безпосередньо до Страхувальника з метою досягти самими Сторонами вирішення спору: відшкодування шкоди, завданої особі або її майну, а також шкоди, заподіяної юридичній особі внаслідок будь-якої дії або бездіяльності Страхувальника.

Стандарт - державний стандарт, санітарні норми і правила, будівельні норми і правила й інші документи, що відповідно до закону встановлюють обов'язкові вимоги до якості продукції (товару).

Термін (строк) придатності - встановлений виробником термін (строк), протягом якого товар є придатним для використання, або дата, до настання якої товар є придатним для використання.

Строк служби - встановлений виробником і відображений у супроводжувальній нормативній документації строк, протягом якого можливе безпечне й ефективне використання товару за призначенням. За відсутності встановленого виробником строку служби застосовуються строки, що встановлені законом.

Тілесне ушкодження - раптове захворювання, каліцтво, смерть, що трапилось в період дії Договору страхування внаслідок настання страхового випадку.

Товар (продукція) - готові (кінцеві) вироби, виготовлені або оброблені Страхувальником, імпортовані ним в Україну, експортовані в інші країни, поширені або продані Страхувальником споживачу за договором купівлі - продажу для задоволення його потреб. Сировина, матеріали, що складають або комплектують вироби можуть розглядатися в якості товару тільки в тому випадку, якщо вони реалізуються за договором купівлі-продажу для задоволення потреб споживача у якості самостійної товарної одиниці. Виключаються: природні ресурси, продукти тваринництва, рибальства і полювання, сільськогосподарська продукція, що не пройшли промислове оброблення.

Треті особи - дієздатні фізичні особи, життю, здоров'ю та/або майну яких може бути заподіяна шкода або юридичні особи, майну яких може бути завданий збиток внаслідок будь-якої дії або бездіяльності Страхувальника.

Особливі умови 1

УМОВИ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТА ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

(до п. 2.2.1. Правил).

1. Відповідно до Правил і цих Особливих умов, Страховик проводить страхування відповідальності суб'єкта підприємницької діяльності України або представництва іноземного суб'єкта підприємницької діяльності (надалі - Страхувальник) за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб під час здійснення суб'єктом підприємницької діяльності, зазначеної у Договорі страхування.

2. За даними Особливими умовами Страхувальниками визнаються юридичні особи будь-якої форми власності, а також дієздатні фізичні особи - суб'єкти підприємницької діяльності без утворення юридичної особи.

3. Відповідно до цих Особливих умов Страховик виплачує страхове відшкодування за шкоду, заподіяну третім особам і їх майну у разі страхового випадку, що стався у період дії Договору страхування на території, де Страхувальник веде свою підприємницьку діяльність і що зазначена у Договорі страхування.

4. Предметом Договору страхування є майнові інтереси Страхувальника, що не суперечать закону, пов'язані з зобов'язаннями по відшкодуванню третім особам шкоди, заподіяної життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб під час проведення підприємницької діяльності, зазначеної в Договорі страхування.

5. За даними Правилами страховим випадком визнається обґрунтована претензія чи рішення судових органів, що вступило в законну силу, щодо зобов'язання Страхувальника відшкодувати прямий збиток майновим інтересам третьої особи, який виник в процесі підприємницької діяльності Страхувальника в результаті:

- ненавмисної помилки (недбалості, недогляду) при виконанні дій, передбачених посадовими інструкціями;
- ненавмисної помилки при виконанні зобов'язань, передбачених договорами підприємницької діяльності;
- ненавмисної втрати і псування майна (документів, матеріалів і т.п.), в т.ч. в наслідок

протиправних дій третіх осіб;

- ненавмисне розголошення відомостей, документів, що стали відомі Страхувальнику в зв'язку з його підприємницькою діяльністю;
- виконання інших дій, пов'язаних з підприємницькою діяльністю Страхувальника, прямий збиток від який може бути відшкодований і які спеціально обумовлені в Договорі страхування.

Претензія вважається обґрунтованою, якщо вона підтверджена погоджувальною комісією у складі представників Страховика і Страхувальника. Комісія має право залучити незалежних експертів для ухвалення рішення про обґрунтованість претензії, а при недосягненні згоди передати розгляд суперечки в судові органи України.

6. Якщо Договором страхування передбачено, то Страхувальник має право на відшкодування збитків на території тимчасового ведення своєї підприємницької діяльності за межами України, за винятком США, Канади та деяких інших країн.

7. На додаток до розділу 4 цих Правил, цей вид страхування не поширюється на відповідальність Страхувальника за заподіяння майнового збитку рухомому майну, товарним або матеріальним запасам, що знаходяться на збереженні у Страхувальника за договором або в якості додаткової послуги, якщо інше не обумовлено Договором страхування.

8. Розмір страхової премії визначається залежно від розміру загального (агрегатного) ліміту страхування за Договором страхування та розміру страхового тарифу. Страховий тариф (Додаток 1) встановлюється Страховиком, виходячи з оцінки конкретного ризику, обраного Страхувальником ліміту відповідальності, виду підприємницької діяльності й інших обставин, що впливають на ступінь ризику.

Особливі умови 2

УМОВИ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ОРЕНДАРЯ

(до п. 2.2.2. Правил)

1. Відповідно до Правил і цих Особливих умов, Страховик проводить страхування відповідальності орендаря (надалі - Страхувальник) за збереження цілісності та якості об'єкта оренди.

2. Відповідно до цих Особливих умов, Страховик відшкодовує Страхувальнику витрати, які останній як суб'єкт, що орендує майно, зобов'язаний на підставі закону відшкодувати власнику майна за завдану орендованому майну шкоду внаслідок страхового випадку, що стався у період дії Договору страхування на території, яка зазначена в Договорі страхування.

3. Предметом Договору страхування є майновий інтерес Страхувальника, що не суперечить закону, пов'язаний з його обов'язком у порядку, встановленому законом, відшкодувати орендодавцю збиток, завданий орендованому майну під час здійснення своєї господарської діяльності або при проживанні.

4. Якщо інше не обумовлено в Договорі страхування, то за цими Правилами вважається застрахованим ризик відповідальності таких осіб:

4.1.1. Власника (керівника) суб'єкта господарської діяльності в особі, зазначеній в Договорі страхування, що орендує для господарської діяльності помешкання, будинки, кімнати та/або рухоме майно;

4.1.2. Осіб, що працюють або навчаються у Страхувальника за трудовою угодою (контрактом), але тільки в межах обсягу їхніх службових обов'язків перед Страхувальником;

4.1.3. Приватної особи - квартиронаймача, що орендує для помешкання будинки, кімнати та/або рухоме майно і т.ін.;

4.1.4. Найближчих родичів квартиронаймача (чоловік, дружина, діти, батьки, а також онуки, брати і сестри або інші особи), які протягом тривалого часу мешкають разом зі

Страхувальником і ведуть з ним спільне господарство;

4.1.5. Найманого робітника, який виконує покладені на нього обов'язки на території Страхувальника (домробітниця, садівник і т.ін.).

5. Страховим випадком є несподівана і ненавмисна подія (пожежа, вибух, побутовий або аварійний витік води із водопровідної чи теплової мережі), що сталася при веденні Страхувальником господарської діяльності або при проживанні ним в орендованих приміщеннях протягом дії Договору страхування, внаслідок якої порушена цілісність або якість об'єкта оренди і внаслідок якої виникає відповідальність Страхувальника перед орендодавцем за завданий збиток.

6. Порядок визначення страхових сум. Ліміти відповідальності.

6.1. Відповідальність Страховика перед Страхувальником обмежена страховою сумою.

6.2. Страхова сума, по якій Страховик несе зобов'язання перед Страхувальником по відшкодуванню збитку, є лімітом відповідальності, заявленим Страхувальником і зазначеним у Договорі страхування.

6.3. Ліміт відповідальності погоджується між Страховиком і Страхувальником і розглядається, як найвища межа відповідальності Страховика по відшкодуванню збитку, понесеного Страхувальником.

6.4. Якщо інше не обумовлено в Договорі страхування, загальний ліміт відповідальності за Договором страхування (агрегатний ліміт) встановлюється в розмірі дійсної вартості об'єкта оренди на момент укладання Договору страхування.

6.4.1. Відповідальність за правильність визначення вартості орендованого майна лежить на Страхувальнику.

6.5. Сторони не можуть оскаржувати страхову вартість, зазначену в Договорі страхування, за винятком випадку, коли Страховик, який не скористався до укладання Договору страхування своїм правом на оцінку страхового ризику, був навмисне введений в оману щодо цієї вартості.

7. Розмір страхової премії визначається залежно від розміру агрегатного ліміту відповідальності та розміру страхового тарифу. Страховий тариф встановлюється Страховиком, виходячи з оцінки конкретного ризику, обраного Страхувальником ліміту відповідальності, виду господарської діяльності та інших обставин, що впливають на ступінь ризику.

Особливі умови 3

УМОВИ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ РОБОТОДАВЦЯ

(до п. 2.2.3. Правил)

1. Відповідно до Правил і цих Особливих умов, Страховик проводить страхування відповідальності роботодавця (надалі - Страхувальника) за шкоду, заподіяну життю та/або здоров'ю його працівникам при виконанні ними зобов'язань, передбачених трудовими договорами.

2. Відповідно до цих Особливих умов, Страховик відшкодовує Страхувальнику витрати, які останній буде зобов'язаний на підставі закону виплатити в якості відшкодування за шкоду, заподіяну працівникам Страхувальника трудовим каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, що настали при виконанні ними трудових обов'язків, протягом строку дії Договору страхування і за умови, що про страхову подію Страховика було повідомлено вчасно.

3. Суб'єкти Договору страхування.

3.1. Договір страхування укладається з роботодавцем - власником (керівником) суб'єкта господарської діяльності у особі, зазначеній у Договорі страхування, дієздатною фізичною або юридичною особою, незалежно від форми власності, відомчої належності, чисельності працівників, які перебувають з ним у трудових відношеннях (далі -

Страхувальник).

3.2. Договір страхування відповідальності роботодавця вважається укладеним на користь працівників-фізичних осіб, що перебувають зі Страхувальником у трудових відношеннях відповідно до трудового договору (контракту), договору підряду, доручення та інших зобов'язань, пов'язаних з особистою працею фізичних осіб, підтверджених цивільно-правовими угодами.

3.3. Працівниками за цими Особливими умовами вважаються:

- робітники та службовці, що перебувають на постійній, тимчасовій, сезонній роботі;
- позаштатні працівники та особи, що працюють по сумісництву;
- студенти і учні, які проходять виробничу практику на підприємстві.

4. Предметом Договору страхування є майновий інтерес Страхувальника, що не суперечить закону, який несе матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну життю та/або здоров'ю працівника трудовим каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я при виконанні ним своїх трудових обов'язків, внаслідок ненавмисних винних дій (бездіяльності) роботодавця.

Відповідальність Страхувальника за заподіяну шкоду життю, здоров'ю і особистому майну працівників повинна бути встановлена відповідно до Цивільного Кодексу України та іншими правовими актами.

5. Страховий випадок. Страхове покриття.

5.1. Страховими випадками є травми працівників підприємства будь-якого походження (хімічна, механічна, термічна і т. ін.), отримані ними внаслідок:

- аварій, пожеж, руйнації будинків, споруд і конструкцій;
- теплових ударів, опіків; обмороження, утоплення; враження електричним струмом, блискавкою;
- гострих отруень;
- стихійних лих, надзвичайних подій та інших чинників, що не включені в перелік випадків, що спричинили тимчасову або стійку втрату працівником професійної працездатності або його смерть, коли у постраждалих (або його спадкоємців) є всі підстави вимагати від роботодавця в установленому законом порядку відшкодування заподіяної ним шкоди.

5.2. Якщо Договором страхування передбачено, то Страховик також несе відповідальність по відшкодуванню постраждалому або його законним спадкоємцям:

5.2.1. Моральної шкоди, під якою розуміють фізичні і моральні страждання, заподіяні потерпілому в результаті трудового каліцтва або іншого ушкодження здоров'я. Факт заподіяння моральної шкоди встановлюється рішенням суду по відповідній претензії.

5.2.2. Витрат на поховання.

5.2.3. Збитку особистим речам постраждалого, що знаходилися на постраждалому під час нещасного випадку.

5.3. Випадок визнається страховим, якщо шкода заподіяна в період дії Договору страхування відповідальності роботодавця:

- на території підприємства або в іншому місці роботи протягом робочого часу, включаючи встановлені перерви;
- під час відряджень, а також при вчиненні дій за дорученням адміністрації;
- по шляху на роботу або з роботи на транспорті підприємства;
- в робочий час на транспорті загального користування або по шляху проходження пішки, якщо виконання трудових обов'язків пов'язано з пересуванням;
- у робочий час на особистому легковому транспорті при наявності розпорядження адміністрації на право використання його для службових поїздок (оформляється письмовим дозволом адміністрації на використання особистого транспортного засобу працівника у службових цілях);
- під час аварій, пожеж, стихійних лих, інших надзвичайних ситуацій на виробництві, а також під час ліквідації їхніх наслідків на виробництві.

5.4. Страхування поширюється також на відповідальність Страхувальника за заподіяння шкоди здоров'ю працівникам у тому разі, якщо нещасний випадок на виробництві стався у період дії Договору страхування, а настання шкоди, пов'язаної з ушкодженням здоров'я або зі смертю проявилася після його закінчення за умови, що Страховику було повідомлено про нещасний випадок і надано усі необхідні для виплати страхового відшкодування документи в термін не пізніше одного року з дня настання нещасного випадку.

5.5. Фактом, що підтверджує настання випадку, який може бути визнаний як страховий, є пред'явлення працівником (його законним спадкоємцем) відповідно до норм закону обґрунтованих претензій або судовий позов до Страхувальника по відшкодуванню втраченого заробітку працівника внаслідок повної або часткової втрати працездатності або смерті в результаті нещасного випадку на виробництві, у зв'язку з чим у Страховика виникає обов'язок виплатити страхове відшкодування.

5.6. Страховик дає розширений період для повідомлення про заявлені претензії по збитках, що виникли з однієї страхової події, що у свою чергу відбулася в період дії Договору страхування і Страховика про неї було повідомлено вчасно. Він починається з моменту настання нещасного випадку і триває один рік. Розширений період не є збільшенням періоду дії Договору страхування і не змінює об'єму покриття і лімітів відповідальності передбачених у ньому. Розширений період не застосовується до претензій, що покриваються на умовах наступних Договорів страхування.

6. Винятки із страхових випадків і обмеження страхування.

На додаток до розділу 4 цих Правил страхування відповідальності перед третіми особами ці Особливі умови не поширюються на відповідальність Страхувальника за заподіяння шкоди життю та/або здоров'ю, майну працівників у випадках:

6.1. Професійного захворювання.

6.2. Захворювання, що не відноситься до професійного, однак причиною якого служать несприятливі умови праці або небезпеки місця роботи.

6.3. Укусів комах і плазунів, тілесного пошкодження, нанесеного тваринами.

6.4. Збитку пов'язаного з прийняттям постраждалим на себе більш широких зобов'язань, ніж ті, що обумовлені трудовою угодою.

6.5. Збитку, нанесеного грошовим знакам, цінним паперам, цінностям і автотранспортним засобам, що належать постраждалим працівникам.

6.6. Природної смерті, самогубства, а також травми, отриманої працівником при вчиненні ним протиправних дій.

6.7. Нанесення шкоди життю, здоров'ю працівників в результаті військових дій, а також громадянських хвилювань, страйків, голодувань та інших акцій, не пов'язаних безпосередньо з виконанням трудових обов'язків.

6.8. Травм внаслідок «форс-мажорних» обставин (дії непереборної сили) або наміру постраждалого.

6.9. Травм, отриманих працівниками, найнятими Страхувальником на роботу із порушенням закону.

6.10. Штрафів і стягнень, накладених на Страхувальника державними органами, що здійснюють нагляд і контроль за дотриманням правил і норм охорони праці, а також позовів до Страхувальника з боку позабюджетних страхових фондів.

6.11. Психічних травм і депресії, розумового і психічного розладу, шоку, расової, статевої або релігійної дискримінації, наклепів і порушення честі, гідності і ділової репутації, а також неправомочного затримання.

6.12. Збитку, пов'язаного з розкраданням майна.

6.13. Будь-яких позовів і претензій до Страхувальника відносно трудових спорів, що стосуються звільнень, заробітної плати, дисциплінарних стягнень, що накладаються роботодавцем на працівника.

7. Порядок визначення страхових сум. Ліміти страхування.

7.1. Страхова сума встановлюється Сторонами при укладанні Договору страхування.

7.2. Страхова сума є лімітом відповідальності Страховика за Договором страхування, відповідно до якого Страховик виплачує страхове відшкодування за збиток, заподіяний працівнику внаслідок трудового каліцтва або іншого ушкодження здоров'я. Сума страхової виплати за Договором страхування не може перевищувати відповідного і визначеного в ньому ліміту страхування.

7.3. Якщо Договором страхування не обумовлене інше, то відповідно до цих Особливих умов і за згодою Сторін встановлюються:

- ліміт відповідальності по відшкодуванню втраченої заробітної плати (або відповідної її частини) залежно від ступеня втрати потерпілим професійної працездатності;
- ліміт відповідальності щодо виплати в установлених випадках одноразової допомоги потерпілому (членам сім'ї та утриманцям потерпілого);
- ліміт відповідальності щодо компенсації витрат на медичну і соціальну допомогу (витрати на придбання ліків, додаткове харчування, протезування, Сторонній догляд тощо, якщо встановлено, що потерпілий потребує в цих видах допомоги і не має права на їхнє безкоштовне одержання).

7.4. Якщо Договором страхування це передбачено, то відшкодовуються також у межах відповідних лімітів:

- витрати на поховання;
- збитки, заподіяні особистому майну працівника, що знаходилося на постраждалому під час нещасного випадку;
- претензійні витрати.

8. Страхова премія.

8.1. Якщо інше не обумовлено в Договорі страхування, то розмір страхової премії визначається залежно від заявленого Страхувальником річного фонду заробітної плати підприємства та ставки страхового тарифу. Страхові тарифи встановлюються Страховиком з урахуванням характеру виробництва, кількості працівників і їх професійних категорій, статистики виробничого травматизму, обраних лімітів відповідальності та інших чинників, що впливають на оцінку ризику.

8.2. Страховик і Страхувальник зобов'язані скорегувати страхову премію по закінченні дії Договору страхування та при настанні страхового випадку, виходячи із фактичного розміру фонду заробітної плати. Отримана позитивна різниця між премією, яка була розрахована на основі оціночних і фактичних показників, підлягає доплаті Страхувальником.

9. Права та обов'язки сторін.

9.1. Страховик має право:

9.1.1. При укладанні Договору страхування самостійно або за допомогою незалежної експертизи зробити оцінку ризику, зокрема, ознайомитися із станом охорони праці на виробництві, перевірити наявність фактів порушення техніки безпеки і їхніх наслідків, виконання адміністрацією розпоряджень органів державного нагляду і контролю.

9.1.2. Дostroково припинити дію Договору страхування (попередньо за 30 днів письмово повідомивши Страхувальника, якщо інше не передбачено Договором страхування), або вимагати повернення Страхувальником отриманого ним раніше страхового відшкодування, якщо:

- виявиться, що Страхувальник при укладанні Договору страхування повідомив свідомо недостовірні дані, щодо характеру прийнятого на страхування страхового ризику;
- нещасні випадки на виробництві виникають з однієї і тієї ж причини регулярно (не менше трьох разів на рік) внаслідок неприйняття Страхувальником належних заходів щодо охорони праці на виробництві;
- Страхувальник, знаючи про порушення вимог по охороні праці на виробництві, не прийняв необхідних превентивних заходів щодо їхнього усунення або не виконав розпорядження контролюючих органів по усуненню виявлених порушень техніки безпеки на виробництві, що призвело до нещасного випадку.

9.1.3. При настанні страхового випадку:

- брати участь у розслідуванні обставин нещасного випадку на виробництві;
- направляти своїх експертів для огляду постраждалих;
- опротестовувати рішення професійного союзу або погоджувальної комісії в суді або ж в іншій інстанції, обумовленої в трудовому договорі.

9.1.4. Зменшити розмір страхового відшкодування з урахуванням ступеня провини постраждалого або відмовити у виплаті за заподіяний збиток відповідно до чинних статей закону і з урахуванням висновків комісії з розслідування цього нещасного випадку на виробництві.

10. При настанні страхового випадку Страхувальник повинен:

10.1. Керуватися законом і нормативними актами, зокрема:

- організувати рятування постраждалих, забезпечити їм першу медичну допомогу і доставку їх у заклади швидкої допомоги або іншу лікувально-профілактичну установу;
- повідомити відповідні органи, а також Страховика про нещасний випадок на виробництві;

- зберегти до прибуття комісії з розслідування причин нещасного випадку стан робочого місця і устаткування такими, якими вони були на час події (якщо це не загрожує життю та здоров'ю працівників і не призведе до більш тяжких наслідків), а також розпочати дії для недопущення подібних випадків у ситуації, що склалася.

10.2. Розпочати усі можливі заходи для з'ясування причин, ходу і наслідків нещасного випадку.

10.3. Забезпечити експертам Страховика можливість вивчення умов праці на виробництві, що призвели до нещасного випадку.

10.4. Повідомляти Страховику інформацію про слідство, судовий розгляд і т.ін., що мають відношення до цієї справи.

10.5. Сприяти Страховику, за його бажанням, у призначенні свого адвоката або іншої уповноваженої особи для захисту своїх інтересів судовим або позасудовим порядком у зв'язку зі страховим випадком.

10.6. Довести до відома Страховика про виникнення можливості вимагати припинення або скорочення розміру виплат страхового відшкодування і прийняти всі доступні заходи щодо припинення або скорочення розміру таких виплат.

11. Визначення розміру збитку і виплата страхового відшкодування.

11.1. По закінченні розслідування нещасного випадку на виробництві Страхувальник повинен надати Страховику належним чином оформлені претензійні документи, що відносяться до цієї справи:

11.1.1. Заяву про виплату страхового відшкодування (довільної форми).

11.1.2. Акт про нещасний випадок на виробництві за формою Н-1 (на кожного постраждалого окремо), складений комісією з розслідування нещасного випадку на підприємстві з датою не пізніше, ніж три доби з моменту події. Якщо проводилося спеціальне розслідування нещасного випадку (при груповому нещасному випадку або у разі смерті працівника), то до акта за формою Н-1 (на кожного постраждалого) має додаватися акт спеціального розслідування з датою його складання не пізніше десятиох діб з дня події, а дата підписання акта за формою Н-1 - не пізніше одного дня з дати підписання акта спеціальної комісії. При розслідуванні аварії, залежно від її характеру в разі потреби проведення додаткових досліджень і експертиз термін складання відповідних актів може бути подовжений компетентним органом, що призначив комісію з розслідування аварії, про що Страховик має бути попередженим.

11.1.3. Медичний висновок про характер і ступінь тяжкості ушкодження, завданого здоров'ю постраждалого, або про причину його смерті, а також про можливе перебування постраждалого в стані алкогольного, наркотичного або токсичного сп'яніння.

11.1.4. Повідомлення про обставини і наслідки нещасного випадку на виробництві з додатком опису, фотознімків місця події, пошкоджених предметів Договору страхування,

устаткування та інше, із позначенням небезпечних і шкідливих виробничих чинників.

11.1.5. Пояснення і протоколи опитувань постраждалих, свідків та інших, причетних до цього нещасного випадку осіб.

11.1.6. Висновок компетентних органів, що здійснюють керування і нагляд за станом охорони праці і техніки безпеки на підприємстві та дотриманням закону про працю, висновок експертизи, якщо така робилася.

11.1.7. Документи, що підтверджують розмір шкоди, заподіяної постраждалій особі, а також пов'язані з цим витрати Страхувальника: наказ, розпорядження або постанова роботодавця, відомості про одержувачів і розміри виплат по відшкодуванню шкоди, копії позовних вимог, матеріалів справи і відповідного рішення суду, що містять розміри сум, які підлягають відшкодуванню у зв'язку з настанням страхового випадку, який включається в обсяг відповідальності Страховика за Договором страхування, висновки спеціалізованих служб (по охороні праці, технічного нагляду і т. ін.), органів соціального страхування, рахунки на оплату медичних, інших послуг і витрат, що підтверджують суми виплат постраждалим або їхнім законним спадкоємцям.

11.2. На підставі заяви Страхувальника про страховий випадок складається страховий акт, до якого додаються Договір страхування і подані Страхувальником документи, що підтверджують факт заподіяння шкоди життю, здоров'ю працівників, і причину з якої це відбулося, розмір матеріальних претензій до роботодавця.

11.3. Заявлена до Страхувальника претензія може бути:

11.3.1. *Урегульована добровільно.*

При відсутності спорів щодо наявності причинно-наслідкового зв'язку між заподіянням шкоди здоров'ю працівника з нещасним випадком на виробництві, розміру шкоди і при визнанні роботодавцем його законного обов'язку відшкодувати заподіяну шкоду, заявлені претензії задовольняються добровільно без звернення до суду. У цьому випадку розміри збитку і суми страхового відшкодування визначаються Страховиком на підставі поданих йому документів згідно з п.11.1. цих Особливих умов і укладається угода про виплату, яка підписується Страховиком, Страхувальником і постраждалим працівником.

11.3.2. *Урегулювання за рішенням суду.*

У разі невизнання Страховиком претензії виплата відшкодування проводиться на підставі рішення суду, що набуло чинності.

11.4. Якщо інше не передбачено в Договорі страхування, Страховик протягом 30-ти днів після одержання від Страхувальника претензійних документів (п.11.1. цих Особливих умов) або рішення суду приймає рішення і здійснює виплату Страхувальнику, працівнику або його спадкоємцям страхового відшкодування.

11.5. Сума виплат за вирахуванням встановленої в Договорі страхування франшизи не може перевищувати страхову суму по кожному виду обумовлених лімітів відповідальності Страховика.

11.6. Розмір страхового відшкодування за шкоду, заподіяну працівникові, визначається відповідно до вимог Цивільного Кодексу і положень чинних законодавчих і нормативних актів України і встановлюється в межах, визначених цими актами, але не більше відповідних встановлених в Договорі страхування лімітів відповідальності Страховика

11.7. У рамках страхування відповідальності роботодавця за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та/або майну працівників відшкодовуються в межах відповідних страхових лімітів:

11.7.1. У випадку тимчасової непрацездатності (без її зниження, внаслідок травми на виробництві, після проходження курсу лікування):

- додаткові витрати на лікування, у рамках встановленого ліміту відповідальності по виплаті одноразової допомоги, при цьому Страховик має право зменшити розмір відшкодування залежно від ступеня провини потерпілого в ушкодженні його здоров'я, внаслідок невиконання ним нормативних актів з охорони праці, але не більш, ніж на 50 відсотків, якщо це передбачено умовами Договору страхування.

11.7.2. У випадку стійкої повної або часткової втрати професійної працездатності

(інвалідності):

- втрачена заробітна плата (або відповідна її частина). Розмір відшкодування встановлюється залежно від ступеня втрати професійної працездатності і середньомісячного заробітку працівника, що він мав до одержання ушкодження здоров'я; при цьому Страховик має право зменшити розмір відшкодування залежно від ступеня провини потерпілого в ушкодженні його здоров'я, внаслідок невиконання ним нормативних актів з охорони праці, але не більш, ніж на 50 %;

- одноразова допомога, розмір якої визначається виходячи із середньомісячного заробітку потерпілого за кожний відсоток втрати працівником професійної працездатності; при цьому Страховик має право зменшити розмір відшкодування залежно від ступеня провини працівника в ушкодженні його здоров'я, внаслідок невиконання ним нормативних актів з охорони праці, але не більш, ніж на 50 відсотків;

- компенсація витрат на медичну та соціальну допомогу (витрати на придбання ліків, додаткове харчування, протезування, сторонній догляд і т.ін.), якщо встановлено, що потерпілий має потребу в цій допомозі і одночасно не має права на її безкоштовне одержання. Вона надається потерпілому в розмірах, визначених МСЕК, при цьому ступінь провини потерпілого в ушкодженні його здоров'я не враховується.

Ступінь втрати працездатності визначається медико-соціальною експертною комісією (МСЕК) у відсотках до професійної працездатності, яку мав потерпілий до ушкодження здоров'я.

11.7.3. У випадку смерті постраждалої особи в результаті нещасного випадку на виробництві:

- втрачена заробітна плата, розмір відшкодування визначається із середньомісячного заробітку загиблого з вирахуванням частки, яка припадала на нього і непрацездатних осіб, які були на його утриманні, але не мали права на відшкодування шкоди (частини втраченого заробітку); виплачується особам, які мають на це право відповідно до чинних законодавчих і нормативних актів України; при цьому Страховик має право зменшити розмір відшкодування залежно від ступеня вини потерпілої особи внаслідок невиконання нею нормативних актів з охорони праці, але не більш, ніж на 50 відсотків;

- одноразова допомога у розмірі п'ятирічного заробітку сім'ї загиблого; при цьому Страховик має право зменшити розмір відшкодування залежно від ступеня вини потерпілої особи, внаслідок невиконання ним нормативних актів з охорони праці, але не більш, ніж на 50 відсотків;

- компенсація витрат на поховання, якщо це передбачено Договором страхування.

11.7.4. У випадку пошкодження, знищення особистого майна постраждалого:

- збиток, заподіяний працівнику з яким відбувся нещасний випадок на виробництві, внаслідок чого було пошкоджено або знищене його особисте майно, що знаходилося при ньому: носильні речі і дрібна ручна поклажа (крім грошей, документів, ювелірних виробів, засобів автотранспорту).

11.8. Виплати страхових відшкодувань здійснюються Страховиком незалежно від виплат, отриманих потерпілим або його спадкоємцями від органів соціального забезпечення (виплатах по листках тимчасової непрацездатності, пенсій і грошової допомоги, а також заробітку працівника після нещасного випадку).

11.9. Розрахунок страхового відшкодування, пов'язаного з втратою професійної працездатності проводиться на підставі висновків МСЕК або рішення суду. У випадку повторного огляду потерпілого МСЕК Страховик має бути про це в повідомлений Страхувальником і розмір відшкодувань може бути переглянуто.

11.10. Розмір усіх виплат страхового відшкодування не може перевищувати встановлених Договором страхування лімітів відповідальності Страховика.

11.11. Якщо відповідно до закону виплата відшкодування за збиток постраждалому працівнику або його спадкоємцям повинна проводитися у вигляді щомісячних платежів протягом встановленого МСЕК терміну втрати працездатності та терміну надання

потерпілому медичної і соціальної допомоги, а також відповідно до встановлених за законом термінів виплати відшкодування збитку в зв'язку з втратою годувальника, то Страховик має право зробити підсумовування цих витрат і сплатити потерпілим працівникам одноразове відшкодування, виходячи з усіх наданих документів по кожній заявленій претензії, у рамках відповідних страхових лімітів, з урахуванням віку потерпілого і показника середньої тривалості життя для кожної статі на Україні.

11.12. Страхове відшкодування постраждалим працівникам або їх законним спадкоємцям виплачується готівкою через касу Страховика або безготівково, шляхом перерахування на рахунок одержувачів у банку.

Особливі умови 4

УМОВИ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТОВАРОВИРОБНИКА (до п. 2.2.4. Правил)

1. Відповідно до Правил і цих Особливих умов, Страховик проводить страхування відповідальності товаровиробника (надалі - Страхувальник) перед третіми особами (споживачами) за безпеку продукції (товару).

2. Відповідно до цих Особливих умов, Страховик відшкодує Страхувальнику витрати, які останній буде зобов'язаний на підставі закону виплатити в якості відшкодування за збиток, нанесений споживачам товаром, виготовленим або реалізованим Страхувальником, якщо цей збиток заподіяно на території дії Договору страхування протягом дії Договору страхування і за умови, що про страховий випадок Страховику було повідомлено вчасно.

3. Відповідно до цих Особливих умов Страхувальником є юридична особа, що діє на законних засадах, або дієздатна фізична особа, що є підприємцем відповідно до закону, господарська діяльність яких пов'язана з виробництвом, імпортом, експортом, реалізацією товару (продукції) або коли особа позначена в якості виробника цієї продукції на ярликах, етикетках, торгових марках або в іншому спеціальному маркуванні.

4. Предметом Договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані з відшкодуванням Страхувальником заподіяної ним шкоди життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб (споживачам) у зв'язку з використанням ними товарів або продукції, зробленої, проданої, поставленої, відремонтованої, встановленої Страхувальником, за умови, що страховий випадок стався за межами підприємства Страхувальника.

5. Страховий випадок. Страхове покриття.

5.1. Страховим випадком є несподівана і ненавмисна подія, що відбулася в зв'язку з використанням споживачами продукції (товарів) Страхувальника, що містять конструктивні, виробничі, рецептурні або інші недоліки, протягом дії Договору страхування і внаслідок чого настає його відповідальність за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб.

Шкода, заподіяна життю, здоров'ю або майну третіх осіб (споживачів), підлягає відшкодуванню Страховиком протягом встановленого строку служби (терміну (строку) придатності) товару (продукції), якщо такий не встановлено - протягом часу, який передбачено відповідними законодавчими актами та Договором страхування.

5.2. Страховий випадок вважається таким, що настав, якщо відповідальність Страхувальника перед третіми особами за неналежну безпеку виготовлених або реалізованих товарів (продукції):

- встановлена рішенням суду, що набуло сили;
- визнана добровільно Страхувальником за попереднім погодженням із Страховиком.

6. Винятки зі страхових випадків і обмеження страхування.

На додаток до розділу 4 цих Правил страхування не поширюється на:

6.1. Недотримання та/або порушення Страхувальником (його працівниками) нормативно-правових актів, в тому числі, відомчих або виробничих правил, інструкцій і

інших нормативних документів по виробництву і реалізації даних товарів (послуг), так само як і збитки, що виникли в період або як результат діяльності Страхувальника, який не забезпечив нагляд, контроль, організацію і відповідне керування підприємством.

6.2. Виробництво, реалізацію, упакування, поширення, використання, споживання, застосування медикаментів, лікарських і протизаплідних засобів і препаратів.

6.3. Виробництво, реалізацію, упакування, поширення, використання, споживання тютюну і виробів із нього.

6.4. Якщо Договором страхування окремо не передбачено або не було видано доповнення до нього, то страховий захист не поширюється також на:

- виробництво і випуск в обіг нового товару (продукції) протягом строку дії Договору страхування;

- товари (послуги), заявлені Страхувальником, як індивідуальні, але які за своїми властивостями значно відрізняються від таких або зроблені в результаті значної технологічної зміни оригінального зразка;

- товари (продукцію), заявлені Страхувальником як група товарів, але які за своїми властивостями не є частиною оголошеної групи або у випадку, коли здійснена фундаментальна технологічна перебудова і товар (продукція) значно відрізняється від тих, що складають групу.

6.5. Участь у виробництві (виконанні робіт, наданні послуг) персоналу, не уповноваженого на це або такого, що прострочив термін інструктажу, перепідготовки, а також осіб, що страждають психічними захворюваннями, епілепсією та іншими хворобами, які обмежують їхню дієздатність.

6.6. Вимоги щодо відшкодування збитку, які покриваються гарантійними й аналогічними їм зобов'язаннями або договорами.

6.7. Знос і втома конструктивних матеріалів, устаткування, що знаходяться в експлуатації понад строк служби (придатності).

6.8. Порухнення споживачем встановлених Страхувальником правил збереження, транспортування й утилізації товарів (продукції).

6.9. Використання товарів (продукції) споживачем не за їх функціональним призначенням або з порушенням умов безпечного використання.

6.10. Використання товару (продукції), виготовленого, поставленого або змонтованого Страхувальником для авіації або космічних систем (включаючи комплектуючі і складові частини).

6.11. Використання товару (продукції), виготовленого, поставленого або змонтованого Страхувальником для автомобільної промисловості (включаючи запчастини).

6.12. Використання товару (продукції), виготовленого Страхувальником, в якості запасних або комплектуючих частин для морських або річкових суден або інших плавучих об'єктів.

6.13. Будь-які збитки, що виникли внаслідок таврування, упакування або розпакування товарів (продукції) Страхувальника.

6.14. Будь-які збитки або витрати, які поніс Страхувальник в разі припинення виробництва (реалізації) товарів (продукції) або зняття їх з виробництва, вилучення з обороту, відкликання від споживачів у зв'язку з виявленими в них недоліками або дефектами, які представляють небезпеку для життя і здоров'я споживачів при додержанні правил їх використання, зберігання чи транспортування.

6.15. Будь-які збитки або витрати (включаючи і наступні в цьому зв'язку фінансові збитки та втрати), які поніс Страхувальник по доставці, заміні або ремонту продукції (товару) або її складових частин у зв'язку з виявленими недоліками і дефектами, що робить неможливим або неприпустимим використання товарів за призначенням протягом установленого строку його служби (придатності).

6.16. Будь-який збиток, пов'язаний із поверненням споживачем непродукції належної якості, якщо товар не задовольнив його за формою, габаритами,

фасоном, малюнком, розміром або з інших причин, в зв'язку з чим не може бути використаний споживачем за призначенням.

7. Страхова премія.

7.1. Розмір страхової премії визначається залежно від розміру заявленого Страхувальником річного обігу (суми контракту) та розміру страхового тарифу.

Страховий тариф встановлюється Страховиком виходячи з виду діяльності Страхувальника, групи виготовленої або реалізованої ним продукції (товару) та її функціонального призначення, обраних лімітів відповідальності й інших чинників, що впливають на ступінь ризику.

7.2. По закінченні дії Договору страхування Страховик і Страхувальник зобов'язані скорегувати страхову премію, в зв'язку з чим Страхувальник має повідомити Страховику дані про фактичний розмір річного обігу товару (продукції) для перерахунку премії. Отримана різниця між премією, яка була розрахована на основі оціночних і фактичних показників, підлягає або поверненню Страхувальнику, або ж доплаті Страхувальником.

8. Якщо Договором страхування передбачено, то Страховик надає розширений період для пред'явлення претензій по збитках, що виникли з однієї страхової події, яка у свою чергу відбулася в період дії Договору страхування. Він починається з моменту закінчення дії Договору страхування і триває один рік. Розширений період не є збільшенням строку дії Договору страхування і не змінює обсягу покриття і лімітів відповідальності по цьому Договору страхування. Розширений період не застосовується до претензій, які покриваються на умовах наступних Договорів страхування.

9. Для укладання Договору страхування Страхувальник подає Страховику заяву, у якій вказуються необхідні для укладення Договору страхування відомості, у тому числі обставини, що впливають на ступінь ризику, крім того Страхувальник зобов'язаний надати Страховику за вимогою останнього:

- нормативні документи, які характеризують якість товару (продукції);
- для товарів (продукції), на які в законодавчих актах, нормативних документах встановлено обов'язкові вимоги щодо забезпечення безпеки життя, здоров'я і майна споживачів - відомості про сертифікацію товарів (копію сертифіката або інший документ, що засвідчує факт сертифікації);
- технічну супроводжувальну документацію (технічний паспорт, інструкція з експлуатації і т.ін.);
- використовувані правила торгівлі;
- документ, що підтверджує спосіб доведення споживачу інформації про властивості і характеристики товару (етикетка, ярлик на упаковці, маркування і т.ін.);
- інформацію про включення (не включення) товарів у "Перелік продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації" відповідно до закону;
- довідку про передбачувані обсяги і строки реалізації товарів у період дії Договору страхування;
- відомості про гарантійні зобов'язання по реалізованих товарах;
- інші додаткові документи і відомості за вимогою Страховика, необхідні для оцінки ризиків, що страхуються.

10. Якщо Договором страхування це передбачено, то в тих випадках, коли Страхувальник продає або реалізує товари (продукцію) за межі України, територія його дії може охоплювати будь-яку країну світу, заявлену Страхувальником, за винятком США, їхніх територій або володінь, Канади, країн, де ведуться військові дії.

Особливі умови 5

**УМОВИ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
ВЛАСНИКА АВТОСТОЯНКИ/ ГАРАЖА**
(до п. 2.2.5. Правил)

1. Відповідно до Правил і цих Особливих умов, Страховик проводить страхування відповідальності власника автостоянки/гаражу (надалі - Страхувальник) за пошкодження, знищення та/або викрадення автотранспортного засобу, що належить третім особам і знаходиться на зберіганні у Страхувальника.

2. Відповідно до цих Особливих умов Страховик відшкодує витрати, які Страхувальник на підставі закону буде зобов'язаний виплатити в якості відшкодування за майновий збиток третій особі, якою понесено збиток, внаслідок ушкодження (викрадення) довіреного йому на збереження автотранспортного засобу третіх осіб, якщо збиток заподіяно на території заявленої Страхувальником автостоянки/гаражу, що охороняється, протягом строку дії Договору страхування, за умови, що про страховий випадок Страховику було повідомлено вчасно і страхова премія була сплачена Страхувальником.

3. У цих Особливих умовах прийнято такі терміни:

Автотранспортний засіб - автотранспортний засіб, що зареєстрований в органах Державної автомобільної інспекції.

Автостоянка/гараж - автостоянки та/або гаражі, що охороняються, які є суб'єктом підприємницької діяльності або належать суб'єктам підприємницької діяльності незалежно від форми власності таких суб'єктів.

Зберігання - оформлення власником збереження свого автотранспортного засобу. При цьому збереження може бути:

- довгострокове - для постійного збереження автотранспортного засобу, власник якого уклав договір на збереження із Страхувальником і якому видана перепустка на автостоянку встановленого зразка;

- короткострокове - коли договір на зберігання не укладається.

Власник автотранспортного засобу - власник автотранспортного засобу, що зберігається на автостоянці/гаражі або особа, що його використовує, якщо право користування підтверджено відповідними офіційними документами встановленого зразка.

4. Суб'єкти Договору страхування.

4.1. Договір страхування укладається з власником (керівником) автостоянки/гаражу - дієздатною фізичною або юридичною особою, незалежно від форми власності і відомчої приналежності (далі - Страхувальник).

4.2. Якщо інше не обумовлено в Договорі страхування, то за цими Правилами вважається застрахованим ризик відповідальності таких осіб:

4.2.1. Власника (керівника) автостоянки/гаражу, в особі, зазначеній в Договорі страхування.

4.2.2. Осіб, що працюють або навчаються у власника автостоянки/гаражу по трудовій угоді (контракту), але тільки в межах їхніх службових обов'язків.

5. Предметом Договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані з відшкодуванням Страхувальником заподіяних ним збитків автотранспортним засобам третіх осіб, що були надані Страхувальнику на збереження в порядку, встановленому законодавчими актами. Відповідальність Страхувальника за заподіяння шкоди автотранспортним засобам третіх осіб повинна бути встановлена згідно з Цивільним Кодексом, Законом України «Про захист прав споживачів» та/або іншими чинними законодавчими актами України.

6. Страховий випадок. Обсяг відповідальності Страховика.

6.1. Страховою подією є несподівана і ненавмисна подія, що сталася в процесі ведення Страхувальником господарської діяльності на території своєї автостоянки/гаражу протягом строку дії Договору страхування і внаслідок якої настає його відповідальність за заподіяний збиток майну, яке було передано Страхувальнику на збереження.

6.2. Фактом, що підтверджує настання події, яка може бути визнана як страхова, для Страховика є претензія, заявлена третьою особою - власником автотранспортного засобу в письмовій формі Страхувальнику або судовий позов.

6.3. Страховим випадком є зобов'язання Страхувальника відшкодувати збиток внаслідок пошкодження, знищення або втрати автотransпортного засобу на території автостоянки/гаражу, що сталися внаслідок:

- пожежі;
- руйнування будинків і споруд;
- падіння дерев та інших предметів;
- стихійних лих: землетрусу, повені, паводка, бурі, вихору, смерчу, зливи, граду, осідання ґрунту, тиску снігу, виходу на поверхню ґрунтових вод;
- протиправних дій зловмисників;
- викрадення автотransпортного засобу, та інших чинників, що не увійшли до переліку, коли у постраждалого власника автотransпортного засобу є підстави вимагати від власника автостоянки у встановленому законом порядку відшкодування заподіяної йому шкоди.

7. Винятки із страхових випадків і обмеження страхування.

На додаток до розділу 4 цих Правил страхування не поширюється на будь-які вимоги, пов'язані з:

7.1. Шкодою, спричиненою автотransпортному засобу внаслідок військових дій, масових безладь, надзвичайного стану або їх наслідків, непереборними обставинами.

7.2. Збитком, пов'язаним із прямою або побічною дією атомної енергії, радіоактивного випромінювання.

7.3. Крадіжкою окремих комплектуючих, запчастин автотransпортного засобу або багажу, вантажу, готівки, цінних паперів, документів, дорогоцінностей і т.ін., що знаходилися в автотransпортному засобі.

7.4. Руйнацією автотransпортного засобу внаслідок корозії або гниття.

7.5. Наміром або недбалістю власника автотransпортного засобу, порушенням ним Правил зберігання транспортних засобів на автостоянках.

7.6. Шкодою, що була заподіяна автотransпортному засобу його власником.

7.7. Шкодою, заподіяною автотransпортному засобу:

- навмисними діями працівників Страхувальника;
- падінням автотransпортного засобу з підйомника/естакади;
- діями, пов'язаними з порушенням правил пожежної або інших норм безпеки.

7.8. Збитком, викликаним механічними поломками автотransпортного засобу і механічного пошкодження коліс.

7.9. Шкодою, завданою автотransпортному засобу:

- що належить самому Страхувальнику;
- арендованого Страхувальником, його родичами або працівниками;
- що знаходилося на відповідальному збереженні у Страхувальника в якості експоната або виставочного зразка, якщо це окремо не обумовлено Договором страхування.

8. Порядок визначення страхових сум. Ліміти страхування.

8.1. Відповідальність Страховика перед Страхувальником обмежена страховою сумою (ліміт страхування, ліміт відповідальності), що погоджується сторонами.

8.2. За згодою сторін у Договорі страхування може бути встановлена гранична сума виплат - ліміт відповідальності по:

8.2.1. Договору страхування в цілому - агрегатний ліміт;

8.2.2. Кожному страховому випадку;

8.2.3. Кожному автотransпортному засобу.

8.3. Розмір ліміту страхування по кожному автотransпортному засобу за узгодженням сторін встановлюється в межах:

8.3.1. Обраного середнього ліміту на кожне місце автостоянки;

8.3.2. Дійсної вартості окремого автотransпортного засобу.

Обсяг страхового відшкодування за один страховий випадок або декілька страхових випадків по кожному автотransпортному засобу, не може перевищувати страхової суми (ліміту відповідальності) по цьому автотransпортному засобу, визначеної у Договорі

страхування.

9. Договором страхування передбачається безумовна франшиза щодо будь-якої і кожної претензії. Страхове відшкодування виплачується Страховиком за відрахуванням встановленої франшизи.

10. Страхова премія.

10.1. Розмір страхової премії за Договором страхування може визначатись шляхом множення ставки страхового тарифу на загальну страхову суму по всіх автотранспортних засобах, що знаходяться на збереженні у Страхувальника або ставки страхового тарифу в її грошовому еквіваленті, що прийнята Страховиком у середньому за одне місце на автостоянці/гаражі, на кількість таких місць.

10.2. Ставка страхового тарифу встановлюється Страховиком, виходячи з оцінки конкретного ризику: типу автотранспортного засобу, способу зберігання автотранспортних засобів, обладнання і благоустрою автостоянки/гаражу та інших обставин, що впливають на ступінь ризику.

10.3. Якщо на момент настання страхового випадку на автостоянці/гаражі знаходилася більша кількість автомобілів, ніж та, що була зазначена в Договорі страхування, то страхове відшкодування виплачується частково, тобто в тій же пропорції, в якій зазначена у Договорі страхування кількість автомобілів відноситься до фактичної кількості автомобілів на момент страхового випадку.

11. Визначення розміру збитку і виплата страхового відшкодування.

11.1. Страховик відшкодовує витрати, які Страхувальник буде зобов'язаний на підставі закону виплатити в якості відшкодування за прямий майновий збиток, нанесений довіреному йому автотранспортному засобу третіх осіб, крім утраченої вигоди, морального збитку і т.ін.

11.2. Страховик має право відстрочити виплату страхового відшкодування, якщо проти Страхувальника або власника (користувача) автотранспортного засобу порушено кримінальне провадження по цьому страховому випадку до закінчення цієї справи.

11.3. При одержанні претензії від потерпілого власника автотранспортного засобу по страховому випадку, про який Страховику повинно бути вчасно повідомлено, Страхувальник зобов'язаний:

11.3.1. Зареєструвати претензію і не пізніше 48 годин після її одержання, повідомити про це Страховика;

11.3.2. Відправити на адресу Страховика копії претензій, листів, розпоряджень суду, позовної вимоги, сповіщення суду, виклику до суду, повідомлення, судової повістки або будь-яких інших документів, отриманих у зв'язку з претензією;

11.3.3. Відправити на адресу Страховика документи, що підтверджують обсяг заподіяних збитків, визначений з урахуванням цін, що діють на сервісних центрах або СТО (станції технічного обслуговування) України, документи компетентних органів про час, обставини і причини пошкодження, знищення або викрадення автотранспортного засобу, довідку про відкриття кримінального провадження у зв'язку з викраденням автотранспортного засобу.

11.4. У випадку викрадення автотранспортного засобу при порушенні кримінального провадження страхове відшкодування виплачується в розмірі 30% страхового відшкодування. Після закінчення слідства (припинення ведення справи), але не раніше, ніж через два місяці після настання страхового випадку, Страховик виплачує решту 70% страхового відшкодування, що залишилося, з урахуванням установленої безумовної франшизи.

Якщо викрадений автотранспортний засіб було повернуто власнику, то Страхувальник або власник автотранспортного засобу, який одержав страхове відшкодування, зобов'язаний не пізніше одного місяця повернути Страховику отримане від нього страхове відшкодування з відрахуванням витрат на його ремонт. В іншому випадку Страховик вправі пред'явити претензію до цієї особи у порядку, встановленому законом.

**УМОВИ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
ОРГАНІЗАТОРА ВИДОВИЩНИХ ЗАХОДІВ**
(до п. 2.2.6. Правил)

1. Відповідно до Правил і цих Особливих умов, Страховик проводить страхування відповідальності підприємства-організатора видовищного заходу за збиток, завданий третім особам під час проведення видовищного заходу, зазначеного в Договорі страхування, у помешканнях, що визначені Договором страхування.

2. Предметом Договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані з відшкодуванням Страхувальником заподіяної ним шкоди життю, здоров'ю або майну глядачів (відвідувачів) та учасників (експонентів) під час проведення Страхувальником видовищного заходу.

3. Відповідно до цих Особливих умов Страховик відшкодує Страхувальнику витрати, що пов'язані зі спричиненням шкоди третім особам на території проведення Страхувальником видовищного заходу, за умови вчасного повідомлення Страховика про вказану подію.

4. До числа видовищних заходів, організатори яких страхують свою відповідальність перед третіми особами, можуть бути віднесені: виставки, концерти, спортивні змагання, циркові вистави, шоу, ярмарки і т.ін.

5. Якщо інше не обумовлено в Договорі страхування, то за цими Правилами вважається застрахованим ризик відповідальності таких осіб:

5.1. Директора підприємства-організатора видовищного заходу, в особі, зазначеній в Договорі страхування;

5.2. Осіб, що працюють або навчаються на даному підприємстві за трудовим договором (контрактом), але тільки в межах їхніх обов'язків.

6. Страховим випадком є несподівана і ненавмисна подія, що сталася в процесі проведення Страхувальником видовищного заходу на території, яка ним заявлена, протягом строку дії Договору страхування і внаслідок якої настає його відповідальність за заподіяну шкоду життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб. Такими подіями можуть бути: пожежа, вибух, руйнація конструктивних елементів будівлі (споруди) та декоративних елементів приміщення, падіння люстри, слизькість підлоги і т.ін.

7. Винятки із страхових випадків і обмеження страхування.

На додаток до розділу 4 цих Правил і якщо Договором страхування не обумовлене інше, то цей вид страхування не поширюється на відповідальність Страхувальника:

7.1. За шкоду, заподіяну внаслідок використання будь-яких піротехнічних пристроїв, включаючи салюти, феєрверки.

7.2. За шкоду, заподіяну трав'яному покриттю, газонам, клумбам і галявинам.

7.3. За будь-яку шкоду, завдану організаторами або учасниками заходу в зв'язку з поширенням відомостей що ганблять честь, гідність і ділову репутацію третіх осіб.

8. Стороком дії Договору страхування є період проведення застрахованого видовищного заходу, зазначеного в Договорі страхування, якщо інше ним не передбачене.

9. Страхова сума встановлюється угодою Сторін (представником Страховика і Страхувальника) в кожному конкретному Договорі страхування, з врахуванням індивідуальних характеристик предмета Договору страхування, можливих майнових вимог і інших чинників.

10. Загальна сума страхових виплат по страховим випадкам не може перевищувати страхової суми за Договором страхування. Також виплати страхового відшкодування не можуть перевищувати відповідних лімітів відповідальності, якщо вони встановлені в Договорі страхування.

11. Страховий тариф встановлюється в залежності від характеру діяльності Страхувальника, виду і ступеня ризику, інших умов. Що суттєво впливають або можуть вплинути на ступінь ризику.

12. Умови та терміни сплати страхового платежу визначаються в Договорі страхування.

Особливі умови 7

УМОВИ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВЛАСНИКА ГОТЕЛЬНО-ТУРИСТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ (до п. 2.2.7. Правил)

1. Відповідно до Правил і цих Особливих умов, Страховик провадить страхування відповідальності суб'єкта господарської діяльності - готельно-туристичного комплексу (надалі - Страхувальник) за збиток, завданий третім особам, що тимчасово проживають в готелі (споживачам готельно-туристичних послуг), пов'язаний з володінням, використанням або розпорядженням майном Страхувальника та/або здійснення господарських операцій, зазначених у Договорі страхування.

2. Відповідно до цих Особливих умов Страховик відшкодує Страхувальнику витрати, які останній буде зобов'язаний на підставі закону виплатити третім особам (споживачам) готельно-туристичного комплексу в якості відшкодування за шкоду, завдану їх життю, здоров'ю та/або майну, внаслідок страхової події, що сталася на території, зазначеній у Договорі страхування, де Страхувальник здійснює свою діяльність, у період дії Договору страхування.

Термін «готельно-туристичний комплекс» поширюється на готелі, кемпінги, мотелі, оздоровчі заклади (санаторії, будинки відпочинку, пансіонати) і т.ін. в межах закріпленої за ними території (проживання, харчування, відпочинок, розваги і т.ін.).

Термін «господарські операції» - означає:

- операції, пов'язані з обслуговуванням та/або використанням майна Страхувальника, яке знаходиться у його володінні або розпорядженні і зазначено у Договорі страхування;
- перелічені у Договорі страхування операції, пов'язані з обслуговуванням Страхувальником споживачів готельно-туристичного комплексу.

3. Якщо інше не обумовлено у Договорі страхування, то за цими Правилами вважається застрахованим ризик відповідальності таких осіб:

3.1. Власника (керівника) готельно-туристичного комплексу в особі, яка зазначена у Договорі страхування.

3.2. Осіб, що працюють або навчаються на даному підприємстві за трудовим договором (контрактом), але тільки в межах об'єму їхніх службових обов'язків.

4. Предметом Договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з відшкодуванням Страхувальником заподіяної ним шкоди життю, здоров'ю та/або майну споживачів готельно-туристичних послуг.

5. Страховим випадком є несподівана і ненавмисна подія, що відбулася в процесі ведення Страхувальником господарської діяльності на території готельно-туристичного комплексу протягом дії Договору страхування і внаслідок якої настає його відповідальність за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб - споживачів готельно-туристичних послуг.

5.1. Страховими випадками є травми будь-якого походження (хімічна, механічна, термічна й т.ін.), отримані внаслідок:

- пожежі, вибуху;
- падіння на слизькій підлозі, через погане освітлення, захаращення проходів і т.ін.;
- ураження електричним струмом;
- нанесення тілесних пошкоджень іншою особою (включаючи навмисне убивство);

- аварій, руйнації будинків, споруд і конструкцій;
- стихійних лих, надзвичайних подій;
- інші, що не ввійшли в перелік випадки, що спричинили собою тимчасове або стійке пошкодження здоров'я (інвалідність) або смерть споживача готельно-туристичних послуг чи завдали шкоду його особистому майну, коли у постраждалого (або його спадкоємців) є всі підстави вимагати від Страхувальника відшкодування заподіяної ним шкоди у встановленому законом порядку.

6. Винятки із страхових випадків і обмеження страхування.

6.1. На додаток до розділу 4 цих Правил страхування не поширюється на відповідальність Страхувальника за заподіяння шкоди життю, здоров'ю та/або майну споживачам готельно-туристичних послуг внаслідок:

- події, що сталася поза територією готельно-туристичного комплексу, визначеною у Договорі страхування;
- природної смерті, самогубства, навмисного заподіяння собі травми, а також травми, отриманої постояльцем при вчиненні ним протиправних дій;
- порушення постояльцем правил поведінки на території готельно-туристичного комплексу, а також наміру постраждалого;
- військових дій, масових безладь, страйків, надзвичайного стану і т.ін. або їх наслідками, а також із шкодою, отриманою внаслідок інших форс-мажорних обставин (дії непереборної сили);
- проведення занять екстремальними видами спорту (альпінізмом, парашутним і т.ін.).

6.2. Якщо Договором страхування окремо не передбачено, то страховими випадками не визнаються події, що сталися у процесі надання послуг в таких місцях на території готельно-туристичного комплексу:

- у ресторанах, столових, кафе, барах при вживанні продуктів;
- у спортивному комплексі (спортивні зали і майданчики, басейни, сауни, пляжі й т.ін.);
- у приміщеннях, де надають сервісні послуги постояльцям (хімчистка, перукарня, пральня, магазини і т.ін.);
- у місцях, відведених для автостоянок, гаражів, паркування автотранспортних засобів;
- у місцях, відведених для проведення конференцій, дискотек, концертів, видовищних заходів і т.ін., а також під час проведення організованих екскурсій поза територією готельно-туристичного комплексу.

6.3. Не відносяться до страхових випадки, що пов'язані із крадіжкою, втратою, пошкодженням або знищенням особистого майна постояльців, прийнятих на збереження готельно-туристичним комплексом, якщо це не передбачено Договором страхування.

7. Порядок визначення страхових сум. Ліміти страхування.

7.1. Відповідальність Страховика перед Страхувальником обмежена страховою сумою (лімітом страхування або лімітом відповідальності).

7.2. Страхова сума (ліміт страхування, ліміт відповідальності) погоджується між Страховиком і Страхувальником.

7.3. За згодою Сторін у Договорі страхування може бути встановлена гранична сума виплат - ліміт відповідальності по:

- 7.3.1. Договору страхування в цілому - агрегатний ліміт;
- 7.3.2. Кожному страховому випадку.

7.4. За згодою сторін у Договорі страхування по кожному страховому випадку можуть бути встановлені:

- 7.4.1. Комбінований ліміт відповідальності за тілесні пошкодження і майновий збиток, заподіяний третім особам;
- 7.4.2. Окремі субліміти відповідальності за:
 - 7.4.2.1. Тілесне ушкодження;
 - 7.4.2.2. Майновий збиток.

У випадку прийняття на страхування ризиків відповідальності за збереження, пов'язані

із крадіжкою, втратою, пошкодженням або знищенням майна постояльців в Договорі страхування можуть встановлюватися:

- субліміт по особистому майну постояльців на кожную кімнату проживання;
- субліміт по одному автотранспортному засобу, що знаходиться на автостоянці/гаражі готельно - туристичного комплексу.

7.4.3. Ліміт по відшкодуванню претензійних витрат, понесених Страхувальником відносно заявлених претензій (загальний по Договору страхування та по кожному страховому випадку).

7.5. Ліміти страхування, зазначені у Договорі страхування визначають максимальні суми, які Страховик виплатить поза залежністю від кількості осіб, яким було завдано шкоду.

7.6. Відповідний ліміт відповідальності по кожному страховому випадку з числа перелічених у п.7.4. цих Особливих умов є максимальною сумою, яку Страховик виплатить у цілому за всі збитки, що відносяться до названого ліміту відповідальності, якщо усі вони виникли внаслідок одного страхового випадку і покриваються Договором страхування.

7.7 Агрегатний ліміт є максимальною сумою, що Страховик виплатить в цілому як відшкодування за:

- тілесні пошкодження і майнові збитки третім особам;
- претензійні витрати, понесені Страхувальником відносно заявлених претензій, що виникли внаслідок усіх страхових випадків і які мали місце протягом строку дії Договору страхування, якщо такі витрати покриваються Договором страхування.

8. Договором страхування може бути передбачена франшиза щодо кожного і будь-якого страхового випадку.

9. Страхова премія:

9.1. Якщо інше не передбачено Договором страхування, то страхова премія обчислюється шляхом множення розміру заявленого Страхувальником річного обігу готельно-туристичного комплексу на ставку страхового тарифу. Ставка страхового тарифу встановлюється Страховиком, виходячи з оцінки конкретного ризику, обраного ліміту відповідальності, видів господарських операцій та інших обставин, що впливають на ступінь ризику.

Розмір річного обігу визначається залежно від виду господарської діяльності, за яким страхується відповідальність.

9.2. Договором страхування може бути передбачене, що по закінченні дії Договору страхування Сторони зобов'язані скорегувати страхову премію, у зв'язку з чим Страхувальник має повідомити Страховика дані про фактичний розмір річного обігу готельно-туристичного комплексу для перерахування премії. Отримана різниця між премією, розрахованою на підставі оціночних і фактичних показників, підлягає або поверненню Страхувальнику, або ж доплаті Страхувальником.

10. Строк дії Договору страхування.

10.1. Якщо Договором страхування передбачено, то Страховик може надати розширений період для пред'явлення претензій по збитках, що виникли з однієї страхової події, яка у свою чергу відбулася в період дії Договору страхування. Він починається з моменту закінчення строку дії Договору страхування і триває один рік. Розширений період не є збільшенням строку дії Договору страхування і не змінює обсягу покриття і лімітів відповідальності по ньому. Розширений період не застосовується до претензій, які покриваються на умовах подальших Договорів страхування.

Особливі умови 8

УМОВИ СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МЕШКАНЦІВ ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ

(до п. 2.2.8. Правил)

1. Відповідно до Правил і цих Особливих умов, Страховик провадить страхування

відповідальності мешканця житлового будинку - фізичної особи (надалі - Страхувальник), за збиток, нанесений третім особам, внаслідок своєї господарської діяльності, пов'язаний з володінням, користуванням або розпорядження майном на території місця свого проживання, що зазначено у Договорі страхування.

2. Предметом Договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з відшкодуванням Страхувальником заподіяної ним шкоди життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб, яка була завдана у період дії Договору страхування.

3. Якщо інше не обумовлено в Договорі страхування, то за цими Правилами вважається застрахованим ризик відповідальності таких осіб:

3.1. Фізичної особи, зазначеної у Договорі страхування, яка володіє або орендує будинок, квартиру або їх частини та/або рухоме майно.

3.2. Найближчих родичів приватної особи (чоловік, жінка, діти, батьки, а також онуки, брати і сестри або інші особи), які протягом тривалого часу мешкають із Страхувальником та ведуть з ним спільне господарство, які зазначені у Договорі страхування, як застраховані особи.

3.3. Найманий робітник, що виконує певні обов'язки на території Страхувальника (домробітниця, садівник і т.ін.).

4. Страховим випадком є заподіяння шкоди третім особам внаслідок несподіваної і ненавмисної події (пожежа, вибух, побутовий або аварійний витік води із водопровідної, каналізаційної чи теплової мережі і т. ін.), що відбулася при проживанні Страхувальника на території, яка зазначена у Договорі страхування протягом строку його дії і внаслідок якої настає відповідальність Страхувальника.

5. На додаток до розділу 4 цих Правил, якщо окремо не обумовлено в Договорі страхування, цей вид страхування не поширюється на:

5.1. Вимоги щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб тваринами Страхувальника.

5.2. Вимоги щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю, здоров'ю та/або майну третіх осіб внаслідок:

5.2.1. Проведення будівельних робіт на території Страхувальника;

5.2.2. Використання Страхувальником вогнепальної зброї;

5.2.3. Перебування третіх осіб на території, що належить до комунальної власності або до власності власника будинку, де Страхувальник мешкає (сходові площадки, тротуари, підвали будинків і т.ін.).

6. Розмір страхової премії визначається залежно від розміру загального (агрегатного) ліміту відповідальності за Договором страхування та розміру ставки страхового тарифу. Ставка страхового тарифу встановлюється Страховиком, виходячи з оцінки конкретного ризику, обраного ліміту відповідальності, строку страхування та інших обставин, що впливають на ступінь ризику.

Додаток № 1
до Правил добровільного страхування
відповідальності перед третіми особами
(іншої, ніж передбачена пунктами 12-14
статті 6 Закону України «Про страхування»)

СТРАХОВІ ТАРИФИ

Базовий страховий тариф по добровільному страхуванню відповідальності перед третіми особами (крім цивільної відповідальності власників наземного транспорту, відповідальності власників повітряного транспорту, відповідальності власників водного транспорту (включаючи відповідальність перевізника)) складає 4% від страхової суми.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТА ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

№ п/п	Страхові випадки	Тариф (%)
1	Ненавмисна помилка (недбалість, недогляд) при виконанні дій, передбачених посадовими інструкціями	1,2
2	Ненавмисна помилка при виконанні зобов'язань, передбачених договорами підприємницької діяльності	1,3
3	Ненавмисна втрата і псування майна (документів, матеріалів і т.п.), в т.ч. в наслідок протиправних дій третіх осіб	1,4
4	Ненавмисне розголошення відомостей, документів, що стали відомі Страхувальнику в зв'язку з його підприємницькою діяльністю	1,5
5	Виконання інших дій, пов'язаних з підприємницькою діяльністю Страхувальника, прямий збиток від якої може бути відшкодований через суд і які спеціально обумовлені в Договорі страхування.	1,6
	Сумарний	7,0

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОРЕНДАРЯ

№ п/п	Страхові випадки	Тариф (%)
1	Пожежа	1,5
2	Вибух	0,6
3	Побутовий або аварійний витік води із водопровідної, каналізаційної чи теплової мережі	1,4
	Сумарний	3,5

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РОБОТОДАВЦЯ

№ п/п	Страхові випадки	Тариф (%)
1	Аварії, пожежі, руйнація будинків, споруд і конструкцій	1,1
2	Теплові удари, опіки; обмороження, утоплення; враження електричним	1,3

	струмом, блискавкою	
3	Гострі отруєння	1,1
4	Стихійні лиха, надзвичайні події	0,6
	Сумарний	4,1

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТОВАРОВИРОБНИКА

№ п/п	Страхові випадки	Тариф (%)
1	Несподівана подія, що відбулася в зв'язку з використанням споживачами продукції (товарів) Страхувальника, що містять конструктивні, виробничі, рецептурні або інші недоліки, протягом строку дії Договору страхування і внаслідок чого настає його відповідальність за шкоду заподіяну життю, здоров'ю і/або майну третіх осіб.	4,0

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВЛАСНИКА АВТОСТОЯНКИ/ГАРАЖУ

№ п/п	Страхові випадки	Тариф (%)
1	Зобов'язання Страхувальника відшкодувати збиток внаслідок пошкодження, знищення або втрати автотранспортного засобу на території автостоянки/гаражу, що сталися внаслідок пожежі, руйнування будинків і споруд; падіння дерев та інших предметів; стихійних лих: землетрусу, повені паводка, бурі, вихору, смерчу, зливи, граду, осідання ґрунту, тиску снігу, виходу на поверхню ґрунтових вод; протиправних дій зловмисників; викрадення автотранспортного засобу, та інших чинників, що не увійшли до переліку, коли у постраждалого власника автотранспортного засобу є підстави вимагати від власника автостоянки у становленому законом порядку відшкодування заподіяної йому шкоди	4,1

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОРГАНІЗАТОРА ВИДОВИЩНИХ ЗАХОДІВ

№ п/п	Події, що призвели до настання страхового випадку	Тариф (%)
1	Пожежа	1,8
2	Взбух	1,3
3	Руйнація конструктивних елементів будівлі та декоративних елементів приміщення	0,6
	Сумарний	3,7

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВЛАСНИКА ГОТЕЛЬНО-ТУРИСТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ

№ п/п	Події, що призвели до настання страхового випадку	Тариф (%)
1	Пожежа, вибух	1,5
2	Падіння на слизькій підлозі, через погане освітлення, захаращення проходів і так інше.	0,6
3	Ураження електричним струмом	0,3

4	Нанесення тілесних пошкоджень іншою особою	0,4
5	Аварії, руйнації будинків, споруд і конструкцій	0,2
6	Стихійні лиха, надзвичайні події	0,2
7	Інші, що не ввійшли в перелік випадки, що спричинили собою тимчасове або стійке пошкодження здоров'я (інвалідність) або смерть споживача готельно-туристичних послуг чи завдали шкоду його особистому майну	1,1
	Сумарний	4,3

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МЕШКАНЦІВ ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ

№ п/п	Страхові випадки	Тариф (%)
1	Пожежа	1,4
2	Взбух	0,6
3	Побутовий або аварійний витік води із водопровідної, каналізаційної чи теплової мережі	2,0
	Сумарний	4,0

В залежності від конкретних умов Договору страхування до базового тарифу може бути застосовано поправочні коефіцієнти від 0,1 до 5,0.

У будь-якому випадку, при врахуванні усіх факторів, що впливають на ступінь страхового ризику та застосуванні корегувальних коефіцієнтів, кінцевий розмір страхового тарифу по конкретному Договору страхування не може перевищувати 25% від страхової суми.

Норматив витрат на ведення справи, врахований при розрахунку вищенаведених страхових тарифів, складає 40%.

При страхуванні на термін менш одного року страхова премія в відсотках від премії, розрахованої на рік складає:

Строк страхування, міс.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
% від річного тарифу	30	35	40	45	50	60	70	75	85	90	95

Актуарій

Клименко Юлія Володимирівна

Свідоцтво про відповідність кваліфікаційним вимогам до осіб, які можуть займатися актуарними розрахунками, видане Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (реєстраційний номер свідоцтва № 01-018; дата видачі свідоцтва - 19 листопада 2015 року; строк дії свідоцтва - без обмеження строку дії).

Усього в цьому документі пронумеровано, прошито,
скріплено печаткою та підписом *У*

Голова правління Іванов О.С.

Іванов О.С. *вкл* *архув*

